Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ 96/82/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 9ης Δεκεμβρίου 1996

για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες

(ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2003	L 345	97	31.12.2003
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M4**	Οδηγία 2012/18/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2012	L 197	1	24.7.2012

Σημείωση: Αυτή η κωδικοποιημένη έκδοση περιέχει αναφορές στην ευρωπαϊκή λογιστική μονάδα ή/και στο Ecu, οι οποίες, από την 1η Ιανουαρίου 1999, πρέπει να θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 162 της 19.6.1997, σ. 1)· διορθωτικό στην ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 29.

▼B

ΟΔΗΓΊΑ 96/82/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΊΟΥ

της 9ης Δεκεμβρίου 1996

για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης ([3]),

Εκτιμώντας:

(1) ότι η οδηγία 82/501/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1982, περί του κινδύνου μεγάλων ατυχημάτων τον οποίο περικλείουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες ([4]), αφορά την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων σε ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες και τον περιορισμό των συνεπειών τους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον·

(2) ότι οι στόχοι και οι αρχές της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής, όπως εξαγγέλλονται στο άρθρο 130 Ρ παράγραφοι 1 και 2 της συνθήκης και διευκρινίζονται στα προγράμματα δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το περιβάλλον ([5]), αποσκοπούν στη διατήρηση και την προστασία της ποιότητας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, ιδιαίτερα μέσω προληπτικής δράσης·

(3) ότι το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, τόνισαν στο συνοδευτικό ψήφισμα του τετάρτου προγράμματος δράσης για το περιβάλλον ([6]), την ανάγκη αποτελεσματικότερης εφαρμογής της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ και ζήτησαν αναθεώρηση της οδηγίας, ενδεχομένως διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της και μεγαλύτερη αλληλοενημέρωση των κρατών μελών επί του θέματος· ότι το πέμπτο πρόγραμμα δράσης, του οποίου τη γενική προσέγγιση ενέκρινε το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, στο ψήφισμα της 1ης Φεβρουαρίου 1993 ([7]), δίδει επίσης έμφαση στη βελτίωση της διαχείρισης των κινδύνων και των ατυχημάτων·

([1]) ΕΕ αριθ. C 106 της 14.4.1994, σ. 4 και ΕΕ αριθ. C 238 της 13.9.1995, σ. 4.
([2]) ΕΕ αριθ. C 295 της 22.10.1994, σ. 83.
([3]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 56 της 6.3.1995, σ. 80), κοινή θέση του Συμβουλίου της 19ης Μαρτίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 120 της 24.4.1996, σ. 20) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιουλίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 261 της 9.9.1996, σ. 24).
([4]) ΕΕ αριθ. L 230 της 5.8.1982, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31.12.1991, σ. 48).
([5]) ΕΕ αριθ. C 112 της 20.12.1973, σ. 1.
ΕΕ αριθ. C 139 της 13.6.1977, σ. 1.
ΕΕ αριθ. C 46 της 17.2.1983, σ. 1.
ΕΕ αριθ. C 70 της 18.3.1987, σ. 1.
ΕΕ αριθ. C 138 της 17.5.1993, σ. 1.
([6]) ΕΕ αριθ. C 328 της 7.12.1987, σ. 3.
([7]) ΕΕ αριθ. C 138 της 17.5.1993.

▼B

(4) ότι έχοντας υπόψη τα ατυχήματα του Bhopal και του Μεξικού που κατέδειξαν τους κινδύνους της γειτνίασης επικίνδυνων εγκαταστάσεων και κατοικιών, το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, κάλεσαν, με το ψήφισμα της 16ης Οκτωβρίου 1989, την Επιτροπή να συμπεριλάβει στην οδηγία 82/501/ΕΟΚ διατάξεις για τον έλεγχο του σχεδιασμού χρήσεως γης κατά τη χορήγηση αδειών για νέες εγκαταστάσεις και διατάξεις σε περίπτωση αστικής ανάπτυξης γύρω από υπάρχουσες εγκαταστάσεις·

(5) ότι με το ίδιο ψήφισμα η Επιτροπή εκλήθη να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη με σκοπό τη βελτίωση της αμοιβαίας κατανόησης και την πληρέστερη εναρμόνιση των εθνικών αρχών και πρακτικών σχετικά με τις εκθέσεις ασφαλείας·

(6) ότι είναι σκόπιμο να καταστούν κοινό κτήμα οι εμπειρίες που αποκτήθηκαν μέσω διαφορετικών προσεγγίσεων όσον αφορά την αντιμετώπιση των κινδύνων που μπορούν να προκαλέσουν μεγάλα ατυχήματα· ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να αναπτύξουν τις σχέσεις τους με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς και να προσπαθήσουν να θέσουν, έναντι των τρίτων χωρών, μέτρα ισοδύναμα με αυτά της παρούσας οδηγίας·

(7) ότι η σύμβαση της οικονομικής επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών, σχετικά με τις συνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων, προβλέπει μέτρα σχετικά με την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων που ενδέχεται να προκαλέσουν συνοριακές επιπτώσεις, καθώς και για τη διεθνή συνεργασία σε αυτόν τον τομέα·

(8) ότι η οδηγία 82/501/ΕΟΚ αποτελεί ένα πρώτο στάδιο εναρμόνισης και πρέπει να τροποποιηθεί και να συμπληρωθεί ώστε να εξασφαλιστούν, κατά τρόπο συνεπή και αποτελεσματικό, υψηλά διακοινοτικά επίπεδα προστασίας· ότι η παρούσα εναρμόνιση περιορίζεται στα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να καθιερωθεί ένα αποτελεσματικότερο σύστημα για την πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων ευρείας εμβέλειας και για τον περιορισμό των συνεπειών τους·

(9) ότι τα σοβαρά ατυχήματα μπορεί να έχουν επιπτώσεις διασυνοριακές· ότι το οικολογικό και οικονομικό κόστος ενός ατυχήματος βαρύνει, όχι μόνο την πληγείσα μονάδα, αλλά και τα οικεία κράτη μέλη· ότι χρειάζονται, συνεπώς, μέτρα που εξασφαλίζουν υψηλό διακοινοτικό επίπεδο προστασίας·

(10) ότι η παρούσα οδηγία πρέπει να εφαρμόζεται τηρουμένων των κοινοτικών διατάξεων περί υγείας και ασφάλειας στον τόπο εργασίας·

(11) ότι η χρήση ενός καταλόγου με συγκεκριμένες εγκαταστάσεις, εξαιρώντας άλλες με ταυτόσημους κινδύνους, δεν ενδείκνυται και μπορεί να θέσει εκτός των ρυθμίσεων ενδεχόμενες πηγές μεγάλων ατυχημάτων· ότι το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου οι διατάξεις να ισχύουν για κάθε μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες αρκετά μεγάλες ώστε να δημιουργούν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος·

(12) ότι τα κράτη μέλη μπορούν, τηρουμένης της συνθήκης και σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία, να διατηρούν ή να θεσπίζουν κατάλληλα μέτρα για τις δραστηριότητες που συνδέονται με τις μεταφορές σε προβλήτες, αποβάθρες και σιδηροδρομικούς σταθμούς διαλογής, που εξαιρούνται της οδηγίας, ώστε να εξασφαλίζουν επίπεδο ασφαλείας ισοδύναμο προς το οριζόμενο από αυτήν· ότι πρέπει να μελετηθεί περαιτέρω το πρόβλημα της μεταφοράς επικίνδυνων ουσιών με αγωγούς·

▼B

(13) ότι η μεταφορά επικίνδυνων ουσιών μέσω αγωγών ενέχει επίσης δυναμικό πρόκλησης μεγάλων ατυχημάτων· ότι η Επιτροπή, αφού συγκεντρώσει και αξιολογήσει τις πληροφορίες σχετικά με μηχανισμούς που υφίστανται στην Κοινότητα για τη ρύθμιση τέτοιων δραστηριοτήτων, καθώς και για τη συχνότητα εμφάνισης σχετικών ατυχημάτων, πρέπει να συντάξει ανακοίνωση στην οποία να αναλύεται κατά πόσον θα πρέπει ενδεχομένως να αναληφθεί δράση στον τομέα αυτόν, καθώς και το καταλληλότερο μέσο προς τούτο·

(14) ότι τα κράτη μέλη μπορούν, τηρουμένης της συνθήκης και σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία, να διατηρούν ή να θεσπίζουν μέτρα στον τομέα της υγειονομικής ταφής αποβλήτων, που εξαιρείται της παρούσας οδηγίας·

(15) ότι η ανάλυση των δηλωθέντων μεγάλων ατυχημάτων στην Κοινότητα δείχνει ότι τα περισσότερα οφείλονται σε διαχειριστικές ή οργανωτικές παραλείψεις· ότι, επομένως, πρέπει να καθορισθούν σε κοινοτικό επίπεδο βασικές διαχειριστικές αρχές, που να επιτρέπουν την πρόληψη και την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων, καθώς και τον περιορισμό των συνεπειών τους·

(16) ότι οι ανισότητες στους τρόπους επιθεώρησης των μονάδων από τις αρμόδιες αρχές μπορεί να έχουν ως επακόλουθο διαφορετικά επίπεδα προστασίας· ότι είναι αναγκαίο να καθορισθούν σε κοινοτικό επίπεδο οι βασικές απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα συστήματα επιτήρησης που ορίζουν τα κράτη μέλη·

(17) ότι, για να αποδείξει ότι έγιναν τα δέοντα στους τομείς της πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων, της προετοιμασίας σχεδίου ετοιμότητας και των μέτρων αντιμετώπισης, είναι απαραίτητο, σε μονάδες με σημαντικές ποσότητες επικινδύνων ουσιών, ο ασκών την εκμετάλλευση να παρέχει στην αρμόδια αρχή πληροφορίες υπό μορφή έκθεσης ασφαλείας, που θα περιέχει λεπτομέρειες για τη μονάδα, τις υπάρχουσες επικίνδυνες ουσίες, την εγκατάσταση ή την αποθήκευση, τα πιθανά μεγάλα ατυχήματα και τα διαθέσιμα διαχειριστικά συστήματα, με σκοπό να προληφθεί και να μειωθεί ο κίνδυνος μεγάλων ατυχημάτων και να καταστεί δυνατή η λήψη των αναγκαίων μέτρων περιορισμού των συνεπειών τους·

(18) ότι, για να μειωθεί ο κίνδυνος πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων, είναι απαραίτητο — όταν η θέση ή η εγγύτητα μονάδων μπορούν να αυξήσουν την πιθανότητα και τη δυνατότητα ή να επιδεινώσουν τις συνέπειες μεγάλων ατυχημάτων — να ανταλλάσσονται κατάλληλες πληροφορίες και να προβλέπεται συνεργασία για την ενημέρωση του κοινού·

(19) ότι, για να βελτιωθεί η πληροφόρηση για το περιβάλλον, το κοινό πρέπει να έχει πρόσβαση στις εκθέσεις ασφαλείας που συντάσσουν οι ασκούντες την εκμετάλλευση, οι δε απειλούμενοι από μεγάλο ατύχημα πρέπει να διαθέτουν επαρκή στοιχεία για να αντιδράσουν ορθά σε παρόμοια περίπτωση·

(20) ότι, για να υπάρχει ετοιμότητα για περιστάσεις έκτακτης ανάγκης σε μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε σημαντικές ποσότητες, είναι σημαντικό να καταρτίζονται εξωτερικά και εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης και να δημιουργούνται συστήματα που εξασφαλίζουν ότι τα σχέδια δοκιμάζονται και αναθεωρούνται όσο χρειάζεται και εφαρμόζονται στην περίπτωση μεγάλου ατυχήματος ή σχετικής απειλής·

▼B

(21) ότι πρέπει να ζητείται η γνώμη του μεν προσωπικού για το εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης του δε κοινού για το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης·

(22) ότι, για τη βελτίωση της προστασίας των κατοικημένων περιοχών, των περιοχών όπου συχνάζει το κοινό και των περιοχών με ιδιαίτερο φυσικό ενδιαφέρον ή ιδιαίτερη ευαισθησία, είναι αναγκαίο οι χωροταξικές πολιτικές των κρατών μελών ή και άλλες σχετικές πολιτικές να συνεκτιμούν την ανάγκη να διατηρούνται, μακροπρόθεσμα, οι δέουσες αποστάσεις μεταξύ των περιοχών αυτών και των μονάδων τέτοιας επικινδυνότητας και, για υπάρχουσες μονάδες, να ληφθούν επιπλέον τεχνικά μέτρα, ώστε να μην αυξάνονται οι κίνδυνοι για το κοινό·

(23) ότι, για να εξασφαλίζεται η λήψη ενδεδειγμένων μέτρων αντιμετώπισης σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος, ο ασκών την εκμετάλλευση πρέπει να ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές δίδοντας τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκτίμηση των επιπτώσεων του ατυχήματος αυτού·

(24) ότι, για να εξασφαλίζεται η ενημέρωση και να αποφεύγονται παρόμοια ατυχήματα, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με μεγάλα ατυχήματα που συμβαίνουν στο έδαφός τους, ούτως ώστε η Επιτροπή να αναλύει τους κινδύνους και να διαχειρίζεται ένα σύστημα πληροφοριών, ιδίως όσον αφορά τα μεγάλα ατυχήματα και τα διδάγματα που αποκομίσθηκαν· ότι αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει επίσης να καλύπτει «παρ' ολίγον ατυχήματα» τα οποία τα κράτη μέλη θεωρούν ότι παρουσιάζουν ιδιαίτερο τεχνικό ενδιαφέρον για την αποτροπή μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των επιπτώσεών τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Σκοπός

Η παρούσα οδηγία στοχεύει στην πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες, και στον περιορισμό των συνεπειών τους επί του ανθρώπου και του περιβάλλοντος, προκειμένου να εξασφαλισθεί κατά συνεκτικό και αποτελεσματικό τρόπο υψηλή διακοινοτική προστασία.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις μονάδες όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες ίσες ή ανώτερες από τις αναφερόμενες στο παράρτημα I μέρη 1 και 2 στήλη 2, πλην των άρθρων 9, 11 και 13, τα οποία εφαρμόζονται σε κάθε μονάδα όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσότητες ίσες ή ανώτερες από τις αναφερόμενες στο παράρτημα I μέρη 1 και 2 στήλη 3.

Για τους σκοπούς της οδηγίας, ως «ύπαρξη επικίνδυνων ουσιών» νοείται η πραγματική ή προβλεπόμενη παρουσία τους στη μονάδα, ή η παρουσία ουσιών που τεκμαίρεται ότι μπορούν να δημιουργηθούν από μια χημική βιομηχανική διαδικασία εκτός ελέγχου, σε ποσότητες ίσες ή ανώτερες από τα όρια που αναφέρονται στα μέρη 1 και 2 του παραρτήματος I.

▼B

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων που αφορούν το περιβάλλον της εργασίας, και ιδιαίτερα της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφαλείας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία ([1]).

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «μονάδα», η υπό έλεγχο ασκούντος την εκμετάλλευση συνολική ζώνη στην οποία υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες, σε μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των κοινών ή συναφών υποδομών ή δραστηριοτήτων·

2. «εγκατάσταση», ένα τεχνικό υποσύνολο μιας μονάδας όπου γίνεται παραγωγή, χρησιμοποίηση, χειρισμός ή αποθήκευση επικίνδυνων ουσιών. Περιλαμβάνεται όλος ο εξοπλισμός, οι κατασκευές, οι αγωγοί, οι μηχανές, τα εργαλεία, οι ιδιωτικές σιδηροδρομικές διακλαδώσεις και οι αποβάθρες φορτοεκφόρτωσης που εξυπηρετούν την εγκατάσταση, οι προβλήτες, οι αποθήκες ή παρόμοιες κατασκευές, πλωτές ή μη, αναγκαίες για τη λειτουργία της·

3. «ασκών την εκμετάλλευση», κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμεταλλεύεται ή κατέχει τη μονάδα ή την εγκατάσταση, ή, αν προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, στο οποίο εκχωρήθηκε αποφασιστική οικονομική εξουσία επί της τεχνικής της λειτουργίας·

4. «επικίνδυνες ουσίες», οι ουσίες, μείγματα ή παρασκευάσματα του παραρτήματος Ι μέρος 1, ή τα οποία πληρούν τα καθοριζόμενα στο παράρτημα Ι μέρος 2 κριτήρια, υπό μορφή πρώτης ύλης, προϊόντων, παραπροϊόντων, καταλοίπων ή ενδιάμεσων προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ευλόγως αναμένεται να προκύψουν σε περίπτωση ατυχήματος·

5. «μεγάλο ατύχημα», συμβάν, όπως μεγάλη διαρροή, πυρκαγιά ή έκρηξη που προκύπτει από ανεξέλεγκτες εξελίξεις κατά τη λειτουργία οιασδήποτε μονάδας καλυπτομένης από την παρούσα οδηγία, το οποίο προκαλεί μεγάλους κινδύνους, άμεσους ή απώτερους, για την ανθρώπινη υγεία, εντός ή εκτός της μονάδας, ή/και για το περιβάλλον, και σχετίζεται με μία ή περισσότερες επικίνδυνες ουσίες·

6. «κίνδυνος», η εγγενής ιδιότητα μιας επικίνδυνης ουσίας ή φυσικής κατάστασης που ενδέχεται να βλάψει την ανθρώπινη υγεία ή/και το περιβάλλον·

7. «επικινδυνότητα», η πιθανότητα μιας συγκεκριμένης επίπτωσης εντός δεδομένης χρονικής περιόδου ή υπό συγκεκριμένες συνθήκες·

8. «αποθήκευση», η παρουσία μιας ποσότητας επικίνδυνων ουσιών με σκοπό την εναποθήκευση, την παράδοση προς ασφαλή φύλαξη ή την αποθεματοποίηση.

Άρθρο 4

Εξαιρέσεις

Εξαιρούνται της παρούσας οδηγίας:

α) οι στρατιωτικές μονάδες, εγκαταστάσεις ή αποθήκες·

β) οι κίνδυνοι από ιοντίζουσα ακτινοβολία·

([1]) ΕΕ αριθ. L 183 της 29.6.1989, σ. 1.

▼B

γ) η οδική, σιδηροδρομική, εσωτερική πλωτή, θαλάσσια ή αεροπορική μεταφορά και ενδιάμεση προσωρινή αποθήκευση επικίνδυνων ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της φόρτωσης, εκφόρτωσης και μεταφόρτωσης από και προς άλλο μεταφορικό μέσο στις αποβάθρες, προβλήτες και σιδηροδρομικούς σταθμούς διαλογής, εκτός των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·

δ) η μεταφορά επικίνδυνων ουσιών μέσω αγωγών, συμπεριλαμβανομένων των σταθμών άντλησης, εκτός των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·

▼M2

ε) η εκμετάλλευση (ανίχνευση, εξόρυξη και επεξεργασία) ορυκτών σε ορυχεία, λατομεία, ή μέσω γεωτρήσεων, εξαιρουμένων των εργασιών χημικής και θερμικής επεξεργασίας και της αποθήκευσης που σχετίζεται με τις εργασίες αυτές, στις οποίες υπεισέρχονται επικίνδυνες ουσίες, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι·

στ) η αναζήτηση και εκμετάλλευση ορυκτών, συμπεριλαμβανομένων των υδρογονανθράκων, στη θάλασσα·

ζ) οι χώροι υγειονομικής ταφής αποβλήτων, πλην των εν ενεργεία εγκαταστάσεων διάθεσης υπολειμμάτων, συμπεριλαμβανομένων των λεκανών ή φραγμάτων συγκράτησης υπολειμμάτων, οι οποίοι περιέχουν επικίνδυνες ουσίες όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι, ιδίως όταν χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με τη χημική και θερμική επεξεργασία ορυκτών.

▼B

Άρθρο 5

Γενικές υποχρεώσεις του ασκούντος την εκμετάλλευση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ασκών την εκμετάλλευση να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη των μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ασκών την εκμετάλλευση να υποχρεούται να αποδεικνύει ανά πάσα στιγμή στην κατ' άρθρον 16 αρμόδια αρχή, κατωτέρω καλουμένη «αρμόδια αρχή», ιδίως για τους σκοπούς των επιθεωρήσεων και ελέγχων του άρθρου 18, ότι έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 6

Κοινοποίηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ασκών την εκμετάλλευση να υποχρεούται να αποστέλλει κοινοποίηση στην οριζόμενη στο άρθρο 16 αρμόδια αρχή μέσα στις ακόλουθες προθεσμίες:

— για τις νέες μονάδες, εντός εύλογης προθεσμίας πριν από την έναρξη της κατασκευής ή της λειτουργίας,

— για τις υπάρχουσες μονάδες, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1,

▼M2

— για τις μονάδες οι οποίες εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.

▼B

2. Η κοινοποίηση της παραγράφου 1 περιέχει:

α) το όνομα και την εμπορική επωνυμία του ασκούντος την εκμετάλλευση, και την πλήρη διεύθυνση της σχετικής μονάδας·

β) την έδρα του ασκούντος την εκμετάλλευση, και πλήρη διεύθυνση·

γ) το όνομα ή τα καθήκοντα του υπεύθυνου της μονάδας, αν δεν είναι ο αναφερόμενος στο στοιχείο α)·

δ) επαρκείς πληροφορίες για την αναγνώριση των επικίνδυνων ουσιών ή της κατηγορίας των·

ε) την ποσότητα και τη φυσική μορφή της ή των σχετικών επικίνδυνων ουσιών·

στ) τη δραστηριότητα που ασκείται ή προβλέπεται στην εγκατάσταση ή στον χώρο αποθήκευσης·

ζ) το άμεσο περιβάλλον της μονάδας (στοιχεία ικανά να προκαλέσουν μεγάλο ατύχημα ή να επιδεινώσουν τις συνέπειές του).

3. Επί υφιστάμενων μονάδων για τις οποίες ο ασκών την εκμετάλλευση έχει ήδη παράσχει στην αρμόδια αρχή όλες τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 2 πληροφορίες δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας που ισχύει κατά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, δεν απαιτείται η κοινοποίηση της παραγράφου 1.

4. Σε περίπτωση:

— ουσιαστικής αύξησης της ποσότητας ή ουσιαστικής μεταβολής της φύσης ή της φυσικής μορφής της υπάρχουσας επικίνδυνης ουσίας, τις οποίες ο ασκών την εκμετάλλευση δήλωσε με την κοινοποίηση που υποβάλλει κατά την παράγραφο 2, ή μεταβολής των διαδικασιών χρήσης της,

▼M2

— τροποποίησης μονάδας ή εγκατάστασης η οποία ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος, ή

▼B

— οριστικής παύσης λειτουργίας της μονάδας,

ο ασκών την εκμετάλλευση ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 7

Πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ασκών την εκμετάλλευση να συντάσσει υποχρεωτικώς έγγραφο εκθέτοντας την οικεία πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και να εξασφαλίζει την ορθή της εφαρμογή. Η πολιτική αυτή αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος με τα κατάλληλα μέσα, δομές και συστήματα διαχείρισης.

▼M2

1α. Για τις μονάδες που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 έγγραφο συντάσσεται, αμελλητί, αλλά εν πάση περιπτώσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.

▼B

2. Το έγγραφο λαμβάνει υπόψη τις αρχές του παραρτήματος ΙΙΙ και τίθεται στη διάθεση των αρμόδιων αρχών ενόψει μεταξύ άλλων της εφαρμογής του άρθρου 5 παράγραφος 2 και του άρθρου 18.

3. Το παρόν άρθρο δεν αφορά τις μονάδες που αναφέρονται στο άρθρο 9.

Άρθρο 8

Πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή, βασιζόμενη στις πληροφορίες που παρέχει ο ασκών την εκμετάλλευση σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 9, να καθορίζει τις μονάδες ή ομάδες μονάδων όπου η πιθανότητα και η δυνατότητα ή οι συνέπειες μεγάλου ατυχήματος μπορεί να αυξάνονται λόγω της θέσης και της εγγύτητας αυτών των μονάδων και των ειδών και ποσοτήτων επικίνδυνων ουσιών που διαθέτουν.

2. Τα κράτη μέλη βεβαιώνονται ότι για αυτές τις μονάδες:

α) ανταλλάσσονται καταλλήλως σχετικές πληροφορίες, που επιτρέπουν στις μονάδες αυτές να συνεκτιμούν δεόντως τη φύση και έκταση του συνολικού κινδύνου μεγάλου ατυχήματος στις οικείες πολιτικές πρόληψης σοβαρών ατυχημάτων, στα συστήματα διαχείρισης ασφαλείας, στις εκθέσεις ασφαλείας που συντάσσουν και στα σχέδια έκτακτης ανάγκης·

▼M2

β) λαμβάνεται μέριμνα για την συνεργασία ως προς την ενημέρωση του κοινού και την παροχή πληροφοριών στην αρχή που είναι αρμόδια για την προετοιμασία εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

▼B

Άρθρο 9

Έκθεση ασφαλείας

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ασκών την εκμετάλλευση να υποβάλλει υποχρεωτικώς έκθεση ασφαλείας με σκοπό:

α) να καταδεικνύεται ότι εφαρμόζεται, σύμφωνα με τα στοιχεία του παραρτήματος ΙΙΙ, μια πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και ένα σύστημα διαχείρισης ασφαλείας, προς υλοποίησή της·

β) να καταδεικνύεται ότι έχουν επισημανθεί οι κίνδυνοι μεγάλου ατυχήματος και έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη και τον περιορισμό των συνεπειών των στον άνθρωπο και το περιβάλλον·

γ) να καταδεικνύεται ότι ο σχεδιασμός, η κατασκευή, η λειτουργία και η συντήρηση των εγκαταστάσεων, των χώρων αποθήκευσης, του εξοπλισμού και της υποδομής που συνδέονται με τη λειτουργία της, οι οποίες έχουν σχέση με τους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος εντός της εγκατάστασης, παρέχουν επαρκή αξιοπιστία και ασφάλεια·

δ) να καταδεικνύεται ότι υπάρχουν εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης και να παρέχονται τα στοιχεία που επιτρέπουν την εκπόνηση του εξωτερικού σχεδίου ώστε να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος·

ε) να εξασφαλίζεται επαρκής πληροφόρηση των αρμόδιων αρχών, ώστε να μπορούν να αποφασίζουν για την εγκατάσταση νέων δραστηριοτήτων ή για διευθετήσεις γύρω από υπάρχουσες μονάδες.

▼M2

2. Η έκθεση ασφαλείας περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία και τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II. Αναφέρει το όνομα των σχετικών οργανισμών που συμμετέχουν στην εκπόνηση της έκθεσης. Η έκθεση ασφαλείας περιλαμβάνει επίσης ενημερωμένο κατάλογο των επικίνδυνων ουσιών που υπάρχουν στη μονάδα.

▼B

Επιτρέπεται να συνδυάζονται διάφορες εκθέσεις ασφαλείας, μέρη εκθέσεων, ή άλλες ισοδύναμες εκθέσεις συντασσόμενες κατ' άλλη νομοθεσία, σε μια ενιαία έκθεση ασφαλείας για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, όταν έτσι αποφεύγεται περιττή επανάληψη πληροφοριών και επικάλυψη των εργασιών που εκτελούνται από τον ασκούντα την εκμετάλλευση ή την αρμόδια αρχή, υπό τον όρο ότι πληρούνται όλες οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.

3. Η έκθεση ασφαλείας της παραγράφου 1 αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή:

— για τις νέες μονάδες, εντός εύλογης προθεσμίας πριν από την έναρξη της κατασκευής ή της λειτουργίας,

— για τις υπάρχουσες μονάδες που δεν υπάγονταν πριν στην οδηγία 82/501/ΕΟΚ, εντός 3 ετών από την προβλεπόμενη στο άρθρο 24 παράγραφος 1 ημερομηνία,

— για τις άλλες μονάδες, εντός 2 ετών από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1,

▼M2

— για τις μονάδες που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, αμελλητί, αλλά, εν πάση περιπτώσει, εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο,

▼B

— για τις προβλεπόμενες στο άρθρο 5 περιοδικές επανεξετάσεις, χωρίς καθυστέρηση.

4. Πριν ο ασκών την εκμετάλλευση αρχίσει την κατασκευή ή την εκμετάλλευση ή, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, ►M2 δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη περίπτωση ◄, η αρμόδια αρχή, εντός εύλογων προθεσμιών από την παραλαβή της έκθεσης:

— ανακοινώνει στον ασκούντα την εκμετάλλευση τα συμπεράσματά της όσον αφορά την εξέταση της έκθεσης ασφαλείας, αφού ζητήσει ενδεχομένως συμληρωματικές πληροφορίες ή

— απαγορεύει την έναρξη λειτουργίας ή τη συνέχιση της εκμετάλλευσης της εν λόγω εγκατάστασης σύμφωνα με τις εξουσίες και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 17.

5. Η έκθεση ασφαλείας επανεξετάζεται περιοδικά και, εν ανάγκη, ενημερώνεται:

— τουλάχιστον κάθε 5 έτη,

— οποτεδήποτε με πρωτοβουλία του ασκούντος την εκμετάλλευση ή μετά από αίτημα της αρμόδιας αρχής, όταν το δικαιολογούν νέα δεδομένα ή προκειμένου να ληφθούν υπόψη νέες τεχνικές γνώσεις σχετικά με την ασφάλεια, οι οποίες προέρχονται π.χ. από την ανάλυση ατυχημάτων ή, κατά το δυνατόν, «παρ' ολίγον ατυχημάτων» και η εξέλιξη των γνώσεων σχετικά με την εκτίμηση των κινδύνων.

▼B

6. α) Αν η αρμόδια αρχή πεισθεί ότι συγκεκριμένες ουσίες που υπάρχουν στη μονάδα ή σε οποιοδήποτε μέρος της δεν ενέχουν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος, το κράτος μέλος μπορεί, σύμφωνα με τα κριτήρια του στοιχείου β), να περιορίζει τις απαιτούμενες στις εκθέσεις ασφάλειας πληροφορίες σε όσες σχετίζονται με την πρόληψη των υπόλοιπων κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

▼M3

β) Η Επιτροπή καταρτίζει εναρμονισμένα κριτήρια για τις αποφάσεις της αρμόδιας αρχής ότι μια μονάδα δεν ενέχει κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος κατά την έννοια του στοιχείου α). Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 3.

▼B

γ) Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή να κοινοποιεί στην Επιτροπή αιτιολογημένο κατάλογο των εν λόγω μονάδων. Η Επιτροπή διαβιβάζει κάθε χρόνο τους καταλόγους αυτούς στην επιτροπή του άρθρου 22.

▼M2

δ) Η Επιτροπή καλείται να επανεξετάσει έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, τις υφιστάμενες Κατευθυντήριες γραμμές για την εκπόνηση έκθεσης ασφαλείας.

▼B

Άρθρο 10

Μετατροπές μονάδας, εγκατάστασης ή χώρου αποθήκευσης

Σε περίπτωση μετατροπών μιας μονάδας, εγκατάστασης, αποθήκης, διαδικασίας παραγωγής ή της φύσης και των ποσοτήτων επικίνδυνων ουσιών, που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος, τα κράτη μέλη μεριμνούν ότι ο ασκών την εκμετάλλευση:

— επανεξετάζει και, εν ανάγκη, αναθεωρεί την πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και τα διαχειριστικά συστήματα και τις διαδικασίες που αναφέρονται στα άρθρα 7 και 9,

— επανεξετάζει και, εν ανάγκη, αναθεωρεί την έκθεση ασφαλείας και ενημερώνει την αρμόδια αρχή του άρθρου 16 για τις λεπτομέρειες της εν λόγω αναθεώρησης πριν τη μετατροπή.

Άρθρο 11

Σχέδια έκτακτης ανάγκης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, για όλες τις μονάδες οι οποίες εμπίπτουν στο άρθρο 9:

α) ο ασκών την εκμετάλλευση να καταρτίζει εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης με τα μέτρα που λαμβάνονται στη μονάδα:

— για νέες μονάδες, πριν την έναρξη λειτουργίας,

▼B

— για τις υπάρχουσες μονάδες, που δεν καλύπτονταν προηγουμένως από την οδηγία 82/501/ΕΟΚ, εντός τριών ετών από την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1,

— για τις λοιπές μονάδες, εντός δύο ετών από την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1,

▼M2

— για τις μονάδες που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, αμελλητί, αλλά, εν πάση περιπτώσει, εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο·

▼B

β) ο ασκών την εκμετάλλευση να παρέχει στις αρμόδιες αρχές, ώστε να μπορούν να καταρτίζουν το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης, τις αναγκαίες πληροφορίες μέσα στις ακόλουθες προθεσμίες:

— για τις νέες μονάδες, πριν από την έναρξη της λειτουργίας,

— για τις υπάρχουσες μονάδες, που δεν καλύπτονταν προηγουμένως από την οδηγία 82/501/ΕΟΚ, εντός τριών ετών από την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1,

— για τις λοιπές μονάδες, εντός δύο ετών από την ημερομηνία που αναφέρει το άρθρο 24 παράγραφος 1,

▼M2

— για τις μονάδες που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, αμελλητί, αλλά, εν πάση περιπτώσει, εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο·

▼B

γ) οι αρχές που ορίζει το κράτος μέλος για το σκοπό αυτό να καταρτίζουν εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης με τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται στον εκτός της μονάδας χώρο.

2. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης επιδιώκουν:

— τον περιορισμό και τη θέση υπό έλεγχο περιστατικών, ούτως ώστε να ελαχιστοποιούνται οι επιπτώσεις τους και να περιορίζονται οι ζημίες που προκαλούνται στον άνθρωπο, στο περιβάλλον και στα αγαθά,

— την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων προστασίας ανθρώπου και περιβάλλοντος από τις επιπτώσεις μεγάλων ατυχημάτων,

— την ανακοίνωση των αναγκαίων πληροφοριών στο κοινό και στις οικείες υπηρεσίες ή αρχές της περιοχής,

— την αποκατάσταση και τον καθαρισμό του περιβάλλοντος κατόπιν μεγάλου ατυχήματος.

Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης περιέχουν τις πληροφορίες που παρατίθενται στο παράρτημα IV.

▼M2

3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία να καταρτίζονται ύστερα από διαβούλευση με το προσωπικό που απασχολείται εντός της μονάδας, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού επί μακρόν εργαζομένου προσωπικού υπεργολαβίας, και να ζητείται η γνώμη του κοινού για τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης όταν αυτά εκπονούνται ή επικαιροποιούνται.

▼B

4. Τα κράτη μέλη εγκαθιδρύουν σύστημα που εξασφαλίζει ότι τα εσωτερικά και εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης επανεξετάζονται, δοκιμάζονται και ενδεχομένως αναθεωρούνται και εκσυγχρονίζονται από τους ασκούντες την εκμετάλλευση και τις οριζόμενες αρχές, ανά ενδεδειγμένα χρονικά διαστήματα όχι μεγαλύτερα των τριών ετών. Η επανεξέταση αυτή λαμβάνει υπόψη τις μετατροπές στις σχετικές μονάδες, στις οικείες υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, τις νέες τεχνικές γνώσεις και τις γνώσεις όσον αφορά την αντιμετώπιση μεγάλων ατυχημάτων.

▼M2

4α. Όσον αφορά τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη διευκόλυνσης αυξημένης συνεργασίας κατά την παροχή βοήθειας πολιτικής προστασίας σε σοβαρές περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης.

▼B

5. Τα κράτη μέλη εγκαθιδρύουν σύστημα που εξασφαλίζει ότι τα σχέδια έκτακτης ανάγκης εφαρμόζονται χωρίς καθυστέρηση από τον ασκούντα την εκμετάλλευση και, ενδεχομένως, από την αρμόδια αρχή που ορίζεται για το σκοπό αυτό:

— σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος ή

— σε περίπτωση ανεξέλεγκτου συμβάντος τέτοιου ώστε ευλόγως να αναμένεται ότι θα καταλήξει σε μεγάλο ατύχημα.

6. Η αρμόδια αρχή μπορεί, παραθέτοντας τους σχετικούς λόγους, να αποφασίσει, με βάση τις πληροφορίες της έκθεσης ασφαλείας, ότι δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1 σχετικά με την υποχρέωση κατάρτισης εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης.

Άρθρο 12

Σχεδιασμός χρήσεων γης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι στόχοι της πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και του περιορισμού των συνεπειών τους να λαμβάνονται υπόψη στις πολιτικές χρήσης γης ή/και τις άλλες σχετικές πολιτικές. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν αυτούς τους στόχους ελέγχοντας:

α) την εγκατάσταση νέων μονάδων·

β) τις μετατροπές στις υπάρχουσες μονάδες, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 10·

γ) τα νέα χωροταξικά έργα γύρω από τις υφιστάμενες μονάδες, όπως οδοί επικοινωνίας, χώροι όπου συχνάζει το κοινό, και ζώνες κατοικίας, όταν ο τόπος εγκατάστασης ή τα έργα ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος ή να επιδεινώσουν τις συνέπειές του.

▼M2

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η πολιτική τους περί της χρήσεως γης ή/και οι άλλες σχετικές πολιτικές και διαδικασίες για την εφαρμογή των πολιτικών αυτών λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να διατηρηθούν, μακροπρόθεσμα, κατάλληλες αποστάσεις μεταξύ των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και των ζωνών κατοικίας, των κτιρίων και των ζωνών δημόσιας χρήσης, του κύριου οδικού δικτύου μεταφορών, στο μέτρο του δυνατού, των χώρων αναψυχής και των περιοχών με ιδιαίτερα ευαίσθητο φυσικό περιβάλλον ή με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, και, στην περίπτωση υφιστάμενων μονάδων, την ανάγκη για πρόσθετα τεχνικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 5, ώστε να μην αυξάνονται οι κίνδυνοι για το κοινό.

▼M2

1α. Η Επιτροπή καλείται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό μιας τεχνικής βάσης δεδομένων συμπεριλαμβάνουσας στοιχεία για τους κινδύνους και σενάρια ατυχήματος, η οποία θα χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση της συμβατότητας μεταξύ των εγκαταστάσεων οι οποίες καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και των περιοχών που περιγράφονται στην παράγραφο 1. Κατά τον καθορισμό αυτής της βάσης δεδομένων, λαμβάνονται κατά το δυνατόν υπόψη οι εκτιμήσεις που πραγματοποιούν οι αρμόδιες αρχές, οι πληροφορίες που παρέχουν οι φορείς εκμετάλλευσης και κάθε άλλη σχετική πληροφορία, όπως λόγου χάριν τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη της ανάπτυξης και τα αμβλυντικά αποτελέσματα των σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

▼B

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλες οι αρμόδιες αρχές και υπηρεσίες που έχουν εξουσία λήψης αποφάσεων σ' αυτό τον τομέα να θεσπίζουν κατάλληλες διαδικασίες διαβούλευσης για να διευκολύνουν την εφαρμογή των πολιτικών που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι διαδικασίες οργανώνονται κατά τρόπον ώστε όταν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις, να υπάρχουν τεχνικές συμβουλές για την επικινδυνότητα της μονάδας βάσει συγκεκριμένης μελέτης ή γενικών κριτηρίων.

Άρθρο 13

Πληροφορίες για τα μέτρα ασφαλείας

▼M2

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα ασφαλείας και την απαιτούμενη συμπεριφορά σε περίπτωση ατυχήματος να παρέχονται τακτικά και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, χωρίς να απαιτείται σχετική αίτηση, σε όλα τα πρόσωπα και σε όλες τις μονάδες που εξυπηρετούν το κοινό (όπως σχολεία και νοσοκομεία) και ενδέχεται να πληγούν από μεγάλο ατύχημα σε μονάδα που αναφέρεται στο άρθρο 9.

▼B

Οι πληροφορίες επανεξετάζονται ανά τριετία και, εν ανάγκη, ανανεώνονται και ενημερώνονται, τουλάχιστον σε περίπτωση μετατροπής κατά την έννοια του άρθρου 10. Οι πληροφορίες ευρίσκονται μονίμως στη διάθεση του κοινού. Το μέγιστο χρονικό διάστημα μεταξύ δύο ανανεώσεων της πληροφόρησης του κοινού δεν υπερβαίνει ποτέ τα πέντε έτη.

Οι πληροφορίες αυτές περιέχουν, τουλάχιστον, τα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα V.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση των κρατών μελών, τα οποία ενδέχεται να υποστούν τις διασυνοριακές συνέπειες μεγάλου ατυχήματος σε μονάδα αναφερόμενη στο άρθρο 9, επαρκείς πληροφορίες ώστε το οικείο κράτος μέλος να μπορέσει να εφαρμόσει ενδεχομένως όλες τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 11 και 12, καθώς και το παρόν άρθρο.

3. Όταν ένα κράτος μέλος κρίνει ότι μια μονάδα ευρισκόμενη κοντά στό έδαφος άλλου κράτους μέλους δεν δημιουργεί κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος πέραν της περιμέτρου της σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 6 και, επομένως, δεν απαιτείται εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, ενημερώνει σχετικά το άλλο κράτος μέλος.

▼B

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η έκθεση ασφαλείας να δημοσιοποιείται. Ο ασκών την εκμετάλλευση μπορεί να ζητά από την αρμόδια αρχή να μην δημοσιοποιεί ορισμένα μέρη της έκθεσης, για λόγους βιομηχανικού, εμπορικού ή προσωπικού απορρήτου, δημόσιας ασφαλείας ή εθνικής άμυνας. Στις περιπτώσεις αυτές, και κατόπιν συμφωνίας της αρμόδιας αρχής, ο ασκών την εκμετάλλευση παρέχει στην αρχή, και διαθέτει στο κοινό, μια τροποποιημένη έκθεση χωρίς τα μέρη αυτά.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το κοινό να μπορεί να δίδει τη γνώμη του στις ακόλουθες περιπτώσεις:

— σχεδιασμό για νέες μονάδες που αναφέρονται στο άρθρο 9,

— μετατροπή υφιστάμενων μονάδων κατά την έννοια του άρθρου 10, όταν οι προβλεπόμενες μετατροπές υπόκεινται στις χωροταξικές απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας,

— διαρρύθμιση των χώρων γύρω από τις υφιστάμενες μονάδες.

▼M2

6. Στην περίπτωση μονάδων που εμπίπτουν στο άρθρο 9, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθεται στη διάθεση του κοινού ο κατάλογος των επικίνδυνων ουσιών που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 20.

▼B

Άρθρο 14

Πληροφορίες που παρέχει ο ασκών την εκμετάλλευση μετά από μεγάλο ατύχημα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, το συντομότερο δυνατόν ύστερα από ένα μεγάλο ατύχημα, ο ασκών την εκμετάλλευση να υποχρεούται, διά της καταλληλοτέρας οδού:

α) να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές·

β) να τους παρέχει, μόλις είναι διαθέσιμες, πληροφορίες σχετικά με:

— τις περιστάσεις του ατυχήματος,

— τις ενεχόμενες επικίνδυνες ουσίες,

— τα διαθέσιμα στοιχεία για την εκτίμηση των επιπτώσεων του ατυχήματος για τον άνθρωπο και το περιβάλλον και

— τα ληφθέντα μέτρα έκτακτης ανάγκης·

γ) να την πληροφορεί σχετικά με τα προβλεπόμενα μέτρα για:

— την αντιμετώπιση των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων επιπτώσεων του ατυχήματος,

— την αποφυγή επανάληψης τέτοιου ατυχήματος·

δ) να ενημερώνει τις παρεχόμενες πληροφορίες, εάν μια διεξοδικότερη έρευνα αποκαλύψει πρόσθετα στοιχεία, τα οποία μεταβάλλουν τις πληροφορίες αυτές ή τα σχετικά συμπεράσματα.

2. Τα κράτη μέλη αναθέτουν στην αρμόδια αρχή:

α) να εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται τα μέτρα έκτακτης ανάγκης και τα απαραίτητα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα·

▼B

β) να συλλέγει, μέσω επιθεωρήσεων, ερευνών ή άλλως, τις απαραίτητες πληροφορίες για την πλήρη ανάλυση των τεχνικών, οργανωτικών και διαχειριστικών πτυχών του μεγάλου ατυχήματος·

γ) να προβαίνει στις ενδεδειγμένες ενέργειες ώστε να εξασφαλίζει ότι ο ασκών την εκμετάλλευση λαμβάνει τα απαιτούμενα θεραπευτικά μέτρα και

δ) να διατυπώνει συστάσεις για μελλοντικά προληπτικά μέτρα.

Άρθρο 15

Πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή

1. Για την πρόληψη και τον περιορισμό των επιπτώσεων των μεγάλων ατυχημάτων, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, σχετικά με τα μεγάλα ατυχήματα που συνέβησαν στο έδαφός τους και πληρούν τα κριτήρια του παραρτήματος VI και της παρέχουν τις ακόλουθες διευκρινίσεις:

α) το κράτος μέλος, την ονομασία και τη διεύθυνση της αρχής που είναι υπεύθυνη για την έκθεση·

β) την ημερομηνία, την ώρα και τον τόπο του μεγάλου ατυχήματος, μαζί με το πλήρες ονοματεπώνυμο του ασκούντος την εκμετάλλευση και τη διεύθυνση της συγκεκριμένης μονάδας·

γ) σύντομη περιγραφή των περιστάσεων του ατυχήματος, με μνεία των ενεχόμενων επικινδύνων ουσιών, και των αμέσων επιπτώσεων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον·

δ) σύντομη περιγραφή των ληφθέντων μέτρων έκτακτης ανάγκης και των απαραίτητων αμέσων προφυλάξεων για την αποφυγή επανάληψης του ατυχήματος.

▼M3

2. Ευθύς μετά τη συλλογή των πληροφοριών στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 14, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα αποτελέσματα της ανάλυσής τους και διατυπώνουν συστάσεις, χρησιμοποιώντας έντυπο, το οποίο καταρτίζεται και αναθεωρείται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22, παράγραφος 2.

Η ανακοίνωση των εν λόγω πληροφοριών από τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να καθυστερήσει μόνον προκειμένου να επιτραπεί η ολοκλήρωση των νομικών διαδικασιών, οσάκις η εν λόγω υποβολή εκθέσεων είναι πιθανόν να επηρεάσει τις εν λόγω διαδικασίες.

▼B

3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στη Επιτροπή την ονομασία και τη διεύθυνση κάθε οργανισμού ο οποίος ενδεχομένως να διαθέτει πληροφορίες για μεγάλα ατυχήματα και είναι σε θέση να συμβουλεύσει τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών που πρέπει να επέμβουν σε περίπτωση τέτοιου ατυχήματος.

Άρθρο 16

Αρμόδια αρχή

Με την επιφύλαξη των ευθυνών του ασκούντος την εκμετάλλευση, τα κράτη μέλη συγκροτούν ή ορίζουν την ή τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκτέλεση των καθηκόντων που καθορίζει η παρούσα οδηγία και, ενδεχομένως, τους οργανισμούς που επικουρούν τις αρμόδιες αρχές σε τεχνικό επίπεδο.

▼B

Άρθρο 17

Απαγόρευση λειτουργίας

1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη λειτουργία ή την έναρξη λειτουργίας μιας μονάδας, εγκατάστασης ή αποθήκης, ή τμήματός τους, εάν τα μέτρα που έλαβε ο ασκών την εκμετάλλευση με σκοπό την πρόληψη ή μείωση των κινδύνων μεγάλου ατυχήματος είναι σαφώς ανεπαρκή.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύουν τη λειτουργία ή την έναρξη λειτουργίας μιας μονάδας, εγκατάστασης ή αποθήκης, ή τμήματός τους, εάν ο ασκών την εκμετάλλευση δεν έχει υποβάλει εμπροθέσμως την κοινοποίηση, τις εκθέσεις ή τις άλλες πληροφορίες που απαιτούνται βάσει της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασκούντες την εκμετάλλευση να μπορούν να προσφύγουν ενώπιον αρμόδιου σώματος οριζόμενου από την εθνική νομοθεσία και διαδικασίες, κατά της απόφασης απαγόρευσης την οποία λαμβάνει αρμόδια αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 18

Επιθεώρηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να οργανώνουν σύστημα επιθεωρήσεων ή άλλων μέτρων ελέγχου που αρμόζουν στον τύπο της συγκεκριμένης μονάδας. Αυτές οι επιθεωρήσεις ή μέτρα ελέγχου δεν εξαρτώνται από την παραλαβή της έκθεσης ασφαλείας, ή άλλων εκθέσεων και πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να επιτρέπουν οργανωμένη και συστηματική εξέταση των τεχνικών, οργανωτικών και διαχειριστικών συστημάτων της μονάδας ώστε:

— ο ασκών την εκμετάλλευση να μπορεί να αποδείξει ότι, για τις δραστηριότητες της μονάδας, έχει λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα για την πρόληψη κάθε μεγάλου ατυχήματος·

— ο ασκών την εκμετάλλευση να μπορεί να αποδείξει ότι έχει προβλέψει ενδεδειγμένα μέσα για τον περιορισμό των συνεπειών μεγάλων ατυχημάτων εντός και εκτός της μονάδας του·

— τα δεδομένα και οι πληροφορίες που περιέχει η έκθεση ασφαλείας ή άλλη υποβαλλόμενη έκθεση να αντικατοπτρίζουν πιστά την κατάσταση στην εγκατάσταση·

— να παρέχονται στο κοινό οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1.

2. Το σύστημα επιθεωρήσεων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πρέπει να πληροί τουλάχιστον τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) πρέπει να υπάρχει πρόγραμμα επιθεωρήσεων για όλες τις μονάδες. Το πρόγραμμα πρέπει να προβλέπει μια επιτόπια επιθεώρηση κάθε 12 μήνες, διενεργούμενη από την αρμόδια αρχή σε κάθε εγκατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 9, εκτός εάν η αρμόδια αρχή έχει καθορίσει πρόγραμμα επιθεωρήσεων κατόπιν συστηματικής εκτίμησης των κινδύνων μεγάλου ατυχήματος στη μονάδα·

β) μετά από κάθε επιθεώρηση η αρμόδια αρχή συντάσσει έκθεση·

γ) όπου είναι αναγκαίο, κάθε επιθεώρηση που διενεργείται από την αρμόδια αρχή θα παρακολουθείται από κοινού με τη διεύθυνση της μονάδας, εντός ευλόγου χρόνου από την επιθεώρηση.

▼B

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητά από τον ασκούντα την εκμετάλλευση όλες τις συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να εκτιμήσει σωστά την πιθανότητα μεγάλου ατυχήματος, να προσδιορίσει την ενδεχόμενη αυξημένη πιθανότητα ή/και τις ενδεχόμενες βαρύτερες συνέπειες μεγάλων ατυχημάτων, να καταστεί δυνατή η κατάρτιση εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης, και να ληφθούν υπόψη ουσίες που ως εκ της φυσικής μορφής, των ιδιαίτερων συνθηκών ή της θέσης τους, μπορούν να απαιτούν ειδική προσοχή.

Άρθρο 19

Ανταλλαγές και σύστημα πληροφόρησης

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τις κτηθείσες εμπειρίες στον τομέα της πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και του περιορισμού των συνεπειών τους· οι πληροφορίες αυτές αναφέρονται κυρίως στη λειτουργικότητα των μέτρων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

▼M2

1α. Για τις μονάδες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα ή την εμπορική ονομασία του φορέα εκμετάλλευσης και την πλήρη διεύθυνση της συγκεκριμένης μονάδας, και

β) την ή τις δραστηριότητες της μονάδας.

Η Επιτροπή δημιουργεί και τηρεί ενήμερη μια βάση δεδομένων στην οποία περιέχονται οι πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη. Η πρόσβαση στη βάση δεδομένων περιορίζεται στα άτομα που εξουσιοδοτούνται από την Επιτροπή ή από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

▼B

2. Η Επιτροπή καταρτίζει και τηρεί στη διάθεση των κρατών μελών μητρώο και σύστημα πληροφόρησης που περιέχουν πληροφορίες για τα μεγάλα ατυχήματα τα οποία συνέβησαν στην επικράτεια των κρατών μελών, με στόχο:

α) την ταχεία διάδοση, προς όλες τις αρμόδιες αρχές, των πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1·

β) τη γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές της ανάλυσης των αιτίων των μεγάλων ατυχημάτων και των σχετικών διδαγμάτων που έχουν συναχθεί·

γ) την ενημέρωση των αρμόδιων αρχών σχετικά με τα προληπτικά μέτρα που έχουν ληφθεί·

δ) την παροχή πληροφοριών σχετικά με τους οργανισμούς που είναι σε θέση να παράσχουν συμβουλές ή πληροφορίες σχετικά με την πραγματοποίηση, την πρόληψη και τον περιορισμό των συνεπειών μεγάλων ατυχημάτων.

Το μητρώο και το σύστημα πληροφόρησης περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

α) τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1·

β) την ανάλυση των αιτίων των ατυχημάτων·

γ) τα διδάγματα που αποκομίσθηκαν από τα ατυχήματα·

δ) τα προληπτικά μέτρα που απαιτούνται για να μη συμβεί και άλλο ατύχημα.

▼B

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 20, η πρόσβαση στο μητρώο και το σύστημα πληροφοριών είναι ελεύθερη για τις κρατικές υπηρεσίες των κρατών μελών, τις βιομηχανικές και εμπορικές ενώσεις, τα συνδικάτα, τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς που ασχολούνται με την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και για τους άλλους διεθνείς ή ερευνητικούς οργανισμούς που αναπτύσσουν δραστηριότητες στον εν λόγω τομέα.

4. Με τη διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον ([1]), τα κράτη μέλη υποβάλλουν κάθε τρία χρόνια στην Επιτροπή έκθεση για τις μονάδες που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 9. Η Επιτροπή δημοσιεύει περίληψη των πληροφοριών αυτών κάθε τρία χρόνια.

Άρθρο 20

Εμπιστευτικότητα

1. Τα κράτη μέλη υποχρεώνουν τις αρμόδιες αρχές να θέτουν στη διάθεση κάθε αιτούντος φυσικού ή νομικού προσώπου τις πληροφορίες που συγκεντρώνουν κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Οι πληροφορίες που συγκεντρώνουν οι αρμόδιες αρχές ή η Επιτροπή μπορούν, εφόσον αυτό προβλέπεται από εθνικές διατάξεις, να τηρούνται εμπιστευτικές εάν είναι δυνατόν να θίξουν:

— την εμπιστευτικότητα των συζητήσεων των αρμόδιων αρχών της Επιτροπής,

— την εμπιστευτικότητα των διεθνών σχέσεων και της εθνικής άμυνας,

— τη δημόσια ασφάλεια,

— το απόρρητο της ανάκρισης ή άλλης εν εξελίξει δικαστικής διαδικασίας,

— το εμπορικό η βιομηχανικό απόρρητο, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,

— τα στοιχεία ή/και τα αρχεία που αφορούν την ιδιωτική ζωή,

— τα στοιχεία που παρέχονται από τρίτο, εφόσον αυτός ζητά να παραμείνουν εμπιστευτικά.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τη σύναψη μεταξύ ενός κράτους μέλους και τρίτων χωρών, συμφωνιών σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών τις οποίες διαθέτουν σε εσωτερικό επίπεδο.

▼M3

Άρθρο 21

Καθήκοντα της επιτροπής

1. Η Επιτροπή προσαρμόζει στην τεχνική πρόοδο τα κριτήρια στα οποία αναφέρονται το άρθρο 9 παράγραφος 6 στοιχείο β), και τα παραρτήματα II έως VI.

Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 3.

2. Το μέτρο για την κατάρτιση του εντύπου κατά το άρθρο 15 παράγραφος 2, θεσπίζεται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 2.

([1]) ΕΕ αριθ. L 377 της 31.12.1991, σ. 48.

▼M3

Άρθρο 22

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία του άρθρου 5 παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

▼B

Άρθρο 23

Κατάργηση της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ

1. Η οδηγία 82/501/ΕΟΚ καταργείται 24 μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας οδηγίας.

2. Οι κοινοποιήσεις, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης και οι πληροφορίες προς το κοινό, που υποβάλλονται ή καταρτίζονται δυνάμει της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ εξακολουθούν να ισχύουν μέχρις ότου αντικατασταθούν δυνάμει των αντίστοιχων διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 24

Θέση σε εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο 24 μήνες μετά τη θέση της σε ισχύ. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτές τις διατάξεις, οι διατάξεις αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 25

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 26

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼B

Κατάλογος παραρτημάτων

Παράρτημα I	—	Εφαρμογή της οδηγίας
Παράρτημα II	—	Στοιχεία και πληροφορίες που πρέπει τουλάχιστον να εξετάζονται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 9 έκθεση ασφαλείας
Παράρτημα III	—	Αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 7 και πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 σχετικά με το σύστημα διαχείρισης και την οργάνωση της μονάδας όσον αφορά την πρόληψη των μεγάλων ατυχημάτων
Παράρτημα IV	—	Στοιχεία και πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στα σχέδια έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται στο άρθρο 11
Παράρτημα V	—	Πληροφοριακά στοιχεία που πρέπει να γνωστοποιούνται στο κοινό κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 1
Παράρτημα VI	—	Κριτήρια για την προβλεπόμενη στο άρθρο 15 παράγραφος 1 κοινοποίηση ατυχήματος προς την Επιτροπή

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Το παρόν παράρτημα αφορά την παρουσία επικίνδυνων ουσιών σε οιαδήποτε μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας, και προσδιορίζει τα της εφαρμογής των σχετικών άρθρων.

2. Τα μείγματα και τα παρασκευάσματα αντιμετωπίζονται όπως οι καθαρές ουσίες, υπό τον όρο ότι παραμένουν μέσα στα όρια συγκέντρωσης τα οποία καθορίζονται, ανάλογα με τις ιδιότητές τους, στις οικείες οδηγίες που παρατίθενται στο μέρος 2 σημείωση 1, ή τις τελευταίες προσαρμογές τους στην τεχνική πρόοδο, εκτός εάν δίδεται ειδικά ποσοστιαία σύνθεση ή άλλη περιγραφή.

3. Οι οριακές ποσότητες που ορίζονται κατωτέρω αναφέρονται σε καθεμία μονάδα.

4. Οι ποσότητες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εφαρμογή των σχετικών άρθρων είναι σε μέγιστες ποσότητες οι οποίες ευρίσκονται ή μπορεί να ευρεθούν σ' έναν τόπο καθ' οιαδήποτε στιγμή. Οι επικίνδυνες ουσίες που υπάρχουν σε μια μονάδα μόνο σε ποσότητες το πολύ ίσες προς το 2 % της σχετικής οριακής ποσότητας δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής υπάρχουσας ποσότητας εφόσον ευρίσκονται σε τέτοιο σημείο της μονάδας, ώστε να μην μπορούν να αποτελέσουν το έναυσμα μεγάλου ατυχήματος σε άλλο σημείο του τόπου.

5. Οι κανόνες που αναφέρονται στο μέρος 2 σημείωση 4, που διέπουν την πρόσθεση επικινδύνων ουσιών ή κατηγοριών επικινδύνων ουσιών, ισχύουν όπου ενδείκνυται.

▼M2

6. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως αέριο νοείται οποιαδήποτε ουσία με απόλυτη τάση ατμών τουλάχιστον ίση ή μεγαλύτερη των 101,3 kPa σε θερμοκρασία 20 °C.

7. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως υγρό νοείται οποιαδήποτε ουσία η οποία δεν ορίζεται ως αέριο και η οποία δεν βρίσκεται σε στερεά κατάσταση σε θερμοκρασία 20 ° C και σε συνήθη πίεση 101,3 kPa.

▼B

ΜΕΡΟΣ 1

Κατονομαζόμενες ουσίες

Όταν μια ουσία ή ομάδα ουσιών που αναγράφεται στο μέρος 1 εμπίπτει επίσης σε κατηγορία του μέρους 2, οφείλουν να λαμβάνονται υπόψη οι οριακές ποσότητες του μέρους 1.

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Επικίνδυνες ουσίες	Οριακές ποσότητες (σε τόνους) για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
Νιτρικό αμμώνιο (βλέπε σημείωση 1)	5 000	10 000
Νιτρικό αμμώνιο (βλέπε σημείωση 2)	1 250	5 000
Νιτρικό αμμώνιο (βλέπε σημείωση 3)	350	2 500
Νιτρικό αμμώνιο (βλέπε σημείωση 4)	10	50
Νιτρικό κάλιο (βλέπε σημείωση 5)	5 000	10 000
Νιτρικό κάλιο (βλέπε σημείωση 6)	1 250	5 000
Πεντοξείδιο του αρσενικού, αρσενικό οξύ (V) και αρσενικά άλατα	1	2

▼B

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Επικίνδυνες ουσίες	Οριακές ποσότητες (σε τόνους) για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
Τριοξείδιο του αρσενικού, αρσενικώδες (III) και άλατά του		0,1
Βρώμιο	20	100
Χλώριο	10	25
Ενώσεις του νικελίου υπό μορφή εισπνεύσιμων κόνεων (μονοξείδιο του νικελίου, διοξείδιο του νικελίου, θειούχο νικέλιο, διθειούχο τρινικέλιο, τριοξείδιο του δινικελίου)		1
Αιθυλενοϊμίνη	10	20
Φθόριο	10	20
Φορμαλδεΰδη (συγκέντρωση ≥ 90 %)	5	50
Υδρογόνο	5	50
Υδροχλώριο (υγροποιημένο αέριο)	25	250
Αλκυλομολυβδικές ενώσεις	5	50
Υγροποιημένα αέρια εξαιρετικά εύφλεκτα (συμπεριλαμβανομένου του υγραερίου) και φυσικό αέριο	50	200
Ακετυλένιο	5	50
Αιθυλενοξείδιο	5	50
Προπυλενοξείδιο	5	50
Μεθανόλη	500	5 000
4,4′-μεθυλενο-δις (2-χλωροανιλίνη) και άλατά της υπό μορφή σκόνης		0,01
Ισοκυανικός μεθυλεστέρας		0,15
Οξυγόνο	200	2 000
Διισοκυανικό τολουένιο	10	100
Διχλωροκαρβονύλιο (φωσγένιο)	0,3	0,75
Αρσίνη	0,2	1
Φωσφίνη	0,2	1
Διχλωριούχο θείο	1	1
Τριοξείδιο του θείου	15	75
Πολυχλωροδιβενζοφουράνια και πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες (συμπεριλαμβανομένου του TCDD), εκφρασμένα σε ισοδύναμα TCDD		0,001
Τα ακόλουθα ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΑ σε συγκεντρώσεις άνω του 5 % κατά βάρος:		
4-Αμινοδιφαινύλιο ή/και τα άλατά του, βενζοτριχλωρίδιο, βενζιδίνη ή/και τα άλατά της, δις (χλωρομεθυλ) αιθέρας, χλωρομεθυλομεθυλαιθέρας, 1,2-διβρωμοαιθάνιο, θειικό διαιθύλιο, θειικό διμεθύλιο, διμεθυλοκαρβαμοϋλοχλωρίδιο, 1,2-διβρωμο-3-χλωροπροπάνιο, 1,2-διμεθυλυδραζίνη, διμεθυλονιτροζομίνη, εξαμεθυλοφωσφορικό τριαμίδιο, υδραζίνη, 2-ναφθυλαμίνη και/ή τα άλατά της, 4-νιτροδιφαινύλιο, και 1,3 προπανοσουλτόνη	0,5	2

▼**B**

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Επικίνδυνες ουσίες	Οριακές ποσότητες (σε τόνους) για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
Πετρελαϊκά προϊόντα: α) βενζίνη και νάφθα, β) κηροζίνη (συμπεριλαμβανομένων των καυσίμων αεριωθουμένων), γ) πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (συμπεριλαμβανομένων του καυσίμου ντίζελ, του πετρελαίου θέρμανσης και των μειγμάτων πετρελαίων εσωτερικής καύσης), ►**M4** δ) βαρύ μαζούτ ◄	2 500	25 000

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

▼**M2**

1. Νιτρικό αμμώνιο (5 000/10 000): λιπάσματα ικανά για αυτοσυντηρούμενη αποσύνθεση

   Ισχύει για σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο, (ένα σύνθετο λίπασμα περιέχει νιτρικό αμμώνιο και φωσφορικά άλατα ή/και ανθρακικό κάλιο), στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι

   — μεταξύ 15,75 % ([1]) και 24,5 % ([2]) κατά βάρος, και με συνολικά καύσιμα/οργανικά υλικά, είτε όχι άνω του 0,4 %, είτε που πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 80/876/ΕΟΚ,

   — 15,75 % ([3]) κατά βάρος ή λιγότερο και με απεριόριστα καύσιμα υλικά,

   και τα οποία είναι ικανά για αυτοσυντηρούμενη αποσύνθεση σύμφωνα με τη δοκιμή της σκάφης των ΗΕ (βλέπε συστάσεις των Ηνωμένων Εθνών περί μεταφοράς επικινδύνων εμπορευμάτων: εγχειρίδιο δοκιμών και κριτηρίων μέρος ΙΙΙ εδάφιο 38.2).

2. Νιτρικό αμμώνιο (1 250/5 000): τύπος χαρακτηρισμού λιπάσματος

   Ισχύει για απλά λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο, καθώς και τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι

   — μεγαλύτερη του 24,5 % κατά βάρος, πλην των μειγμάτων νιτρικού αμμωνίου με δολομίτη, ασβεστόλιθο ή/και ανθρακικό ασβέστιο καθαρότητας τουλάχιστον 90 %,

   — μεγαλύτερη του 15,75 % κατά βάρος, προκειμένου για μείγματα νιτρικού και θειικού αμμωνίου,

   — μεγαλύτερη του 28 % ([4]) κατά βάρος, προκειμένου για μείγματα νιτρικού αμμωνίου με δολομίτη, ασβεστόλιθο ή/και ανθρακικό ασβέστιο καθαρότητας τουλάχιστον 90 %,

   και που πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 80/876/ΕΟΚ.

([1]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 15,75 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 45 % νιτρικό αμμώνιο.
([2]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 24,5 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 70 % νιτρικό αμμώνιο.
([3]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 15,75 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 45 % νιτρικό αμμώνιο.
([4]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 28 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 80 % νιτρικό αμμώνιο.

▼M2

3. Νιτρικό αμμώνιο (350/2 500): τεχνική ποιότητα

Ισχύει για

— το νιτρικό αμμώνιο και τα παρασκευάσματα νιτρικού αμμωνίου στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι:

— μεταξύ 24,5 % και 28 % κατά βάρος και τα οποία περιέχουν το πολύ 0,4 % καύσιμες ουσίες,

— μεγαλύτερη του 28 % κατά βάρος και τα οποία περιέχουν το πολύ 0,2 % καύσιμες ουσίες,

— υδατικά διαλύματα νιτρικού αμμωνίου στα οποία η συγκέντρωση νιτρικού αμμωνίου είναι άνω του 80 % κατά βάρος.

4. Νιτρικό αμμώνιο (10/50): υλικό «εκτός προδιαγραφών» και λιπάσματα που δεν ανταποκρίνονται επιτυχώς στη δοκιμή εκρηκτικότητας

Ισχύει για

— τα υλικά που έχουν απορριφθεί κατά τη διαδικασία κατασκευής και για το νιτρικό αμμώνιο και τα παρασκευάσματα νιτρικού αμμωνίου, τα απλά λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο και τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο που αναφέρονται στις σημειώσεις 2 και 3, τα οποία επιστρέφονται ή έχουν επιστραφεί από τον τελικό χρήστη στον κατασκευαστή, σε εγκατάσταση προσωρινής αποθήκευσης ή επανεπεξεργασίας προκειμένου να υποβληθούν και πάλι σε διεργασίες, ανακύκλωση ή επεξεργασία για την ασφαλή τους χρησιμοποίηση, επειδή δεν πληρούν πλέον τις προδιαγραφές των σημειώσεων 2 και 3,

— λιπάσματα που αναφέρονται στη σημείωση 1, πρώτη περίπτωση και στη σημείωση 2, τα οποία δεν πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος II της οδηγίας 80/876/ΕΟΚ.

5. Νιτρικό κάλιο (5 000/10 000): σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό κάλιο, τα οποία περιέχουν νιτρικό κάλιο υπό μορφή βώλων/κόκκων

6. Νιτρικό κάλιο (1 250/5 000): σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό κάλιο, τα οποία περιέχουν νιτρικό κάλιο σε κρυσταλλική μορφή

▼B

►M2 7. ◄ Πολυχλωροδιβενζοφουράνια και πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες

Οι ποσότητες πολυχλωροδιβενζοφουρανίων και πολυχλωροδιβενζοδιοξινών υπολογίζονται με τους ακόλουθους σταθμιστικούς συντελεστές:

Διεθνείς συντελεστές ισοδύναμης τοξικότητας (ITEF) για τις υπόψη συναφείς ουσίες (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD 1,2,3,6,7,8-HxCDD 1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF 1,2,3,7,8,9-HxCDF 1,2,3,6,7,8-HxCDF 2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T = τετρα, P = πεντα, Hx = εξα, HP = επτα, O = οκτα)

▼B

ΜΕΡΟΣ 2

Κατηγορίες ουσιών και παρασκευασμάτων που δεν κατονομάζονται συγκεκριμένα στο μέρος 1

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Κατηγορίες επικινδύνων ουσιών	Οριακές ποσότητες (σε τόνους) επικίνδυνης ουσίας κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 4 για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
1. ΠΟΛΥ ΤΟΞΙΚΕΣ	5	20
2. ΤΟΞΙΚΕΣ	50	200
3. ΟΞΕΙΔΩΤΙΚΕΣ	50	200
4. ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (βλέπε σημείωση 2) (όταν η ουσία, το παρασκεύασμα ή το αντικείμενο εμπίπτει στη διαίρεση 1.4 της μεθόδου ταξινόμησης UN/ADR)	50	200
5. ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (βλέπε σημείωση 2) (όταν η ουσία, το παρασκεύασμα ή το αντικείμενο εμπίπτει σε μια από τις διαιρέσεις 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ή 1.6 ή την ένδειξη κινδύνου R 2 ή R 3 της μεθόδου ταξινόμησης UN/ADR)	10	50
6. ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ [όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 3 στοιχείο α)]	5 000	50 000
7α. ΠΟΛΥ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ [όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 3 στοιχείο β) σημείο 1]	50	200
7β. ΠΟΛΥ ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΥΓΡΑ [όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 3 στοιχείο β) σημείο 2]	5 000	50 000
8. ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ [όταν η ουσία ή το παρασκεύασμα εμπίπτει στον ορισμό της σημείωσης 3 στοιχείο γ)]	10	50
9. ενδείξεις κινδύνου ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ:		
i) R 50: «Πολύ τοξική για τους υδρόβιους οργανισμούς» (συμπεριλαμβανομένης της R 50/53)	100	200
ii) R 51/53: Τοξική για τους υδρόβιους οργανισμούς, μπορεί να προκαλέσει μακροπρόθεσμα ανεπιθύμητες επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον	200	500
10. ΚΑΘΕ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ που δεν καλύπτεται από τις ανωτέρω, σε συνδυασμό με τις ακόλουθες ενδείξεις κινδύνου:		
i) R14 «Αντιδρά βίαια με το νερό» (συμπεριλαμβάνονται R14/15)	100	500
ii) R29 «Η επαφή με το νερό απελευθερώνει τοξικά αέρια»	50	200

▼B

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

▼M2

1. Οι ουσίες και τα παρασκευάσματα ταξινομούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες οδηγίες και τη μέχρι σήμερα προσαρμογή τους στην τεχνική πρόοδο:

   Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών ([1]).

   Οδηγία 1999/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων ([2]).

   Στην περίπτωση ουσιών και παρασκευασμάτων που δεν έχουν ταξινομηθεί ως επικίνδυνα με βάση κάποια από τις ανωτέρω οδηγίες, επί παραδείγματι αποβλήτων, αλλά που εντούτοις υπάρχουν ή ενδέχεται να υπάρχουν σε μια μονάδα και που εμφανίζουν, ή ενδέχεται να εμφανίσουν, υπό τις συνθήκες που επικρατούν στη μονάδα, ισοδύναμες ιδιότητες όσον αφορά την πιθανότητα πρόκλησης μεγάλων ατυχημάτων, τηρούνται οι διαδικασίες για προσωρινή ταξινόμηση σύμφωνα με το σχετικό άρθρο της ενδεδειγμένης οδηγίας.

   Στην περίπτωση ουσιών και παρασκευασμάτων με ιδιότητες που επιτρέπουν ταξινόμηση σε περισσότερες της μιας κατηγορίες, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι μικρότερες εγκεκριμμένες ποσότητες. Ωστόσο, κατά την εφαρμογή του κανόνα στη σημείωση 4, η χρησιμοποιούμενη εγκεκριμένη ποσότητα είναι πάντα αυτή η οποία αντιστοιχεί στη σχετική ταξινόμηση.

   Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή εκπονεί και ενημερώνει κατάλογο ουσιών που έχουν ταξινομηθεί στις ανωτέρω κατηγορίες βάσει εναρμονισμένης απόφασης σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ.

2. Ως «εκρηκτικό» νοείται:

   — κάθε ουσία ή παρασκεύασμα που δημιουργεί τον κίνδυνο έκρηξης λόγω κρούσης, τριβής, φλόγας ή άλλων πηγών ανάφλεξης (ένδειξη κινδύνου R 2),

   — κάθε ουσία ή παρασκεύασμα που δημιουργεί ιδιαίτερα υψηλό κίνδυνο έκρηξης λόγω κρούσης, τριβής, φλόγας ή άλλων πηγών ανάφλεξης (ένδειξη κινδύνου R 3), ή

   — κάθε ουσία, παρασκεύασμα ή αντικείμενο που ταξινομείται στην κατηγορία 1 της ευρωπαϊκής συμφωνίας για τη διεθνή οδική μεταφορά επικινδύνων εμπορευμάτων (μέθοδος ταξινόμησης UN/ADR) η οποία συνάφθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1957 όπως τροποποιήθηκε και όπως μεταφέρθηκε από την οδηγία 94/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 1994, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τις οδικές μεταφορές επικινδύνων εμπορευμάτων ([3]).

   Ο ορισμός αυτός καλύπτει και τις πυροτεχνικές ουσίες οι οποίες, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ορίζονται ως ουσίες (ή μείγματα ουσιών) που προορίζονται να παράγουν θερμότητα, φως, ήχο, αέριο ή καπνό ή συνδυασμό των αποτελεσμάτων αυτών μέσω εξώθερμων αυτοσυντηρούμενων χημικών αντιδράσεων. Όταν μια ουσία ή ένα παρασκεύασμα ταξινομούνται και με τη μέθοδο UN/ADR και με την ένδειξη κινδύνου R 2 ή R 3, η ταξινόμηση κατά UN/ADR υπερισχύει των ενδείξεων κινδύνου.

   Οι ουσίες και τα αντικείμενα της κατηγορίας 1 ταξινομούνται σε οποιαδήποτε από τις διαιρέσεις κινδύνου 1.1 έως 1.6 σύμφωνα με τη μέθοδο ταξινόμησης UN/ADR. Οι διαιρέσεις έχουν ως εξής:

([1]) ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36).

([2]) ΕΕ L 200 της 30.7.1999, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/60/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 226 της 22.8.2001, σ. 5).

([3]) ΕΕ L 319 της 12.12.1994, σ. 7· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/28/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 90 της 8.4.2003, σ. 45).

▼M2

Διαίρεση 1.1: «Ουσίες και αντικείμενα που ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης (ως μαζική έκρηξη ορίζεται η έκρηξη η οποία επηρεάζει ουσιαστικά αυτοστιγμεί σχεδόν το σύνολο της γόμωσης).»

Διαίρεση 1.2: «Ουσίες και αντικείμενα τα οποία ενέχουν κίνδυνο εκτόξευσης χωρίς να ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης.»

Διαίρεση 1.3: «Ουσίες και αντικείμενα που ενέχουν κίνδυνο πυρκαϊάς και είτε περιορισμένο κίνδυνο έκρηξης είτε ήσσονος σημασίας κίνδυνο εκτόξευσης είτε αμφότερους, όχι όμως κίνδυνο μαζικής έκρηξης:

α) των οποίων η καύση έχει ως αποτέλεσμα την ακτινοβολία σημαντικής θερμότητας, ή

β) τα οποία καίγονται το ένα μετά το άλλο με περιορισμένες εκρήξεις ή εκτοξεύσεις ή με αμφότερα τα ως άνω φαινόμενα.»

Διαίρεση 1.4: «Ουσίες και αντικείμενα τα οποία ενέχουν περιορισμένο κίνδυνο σε περίπτωση ανάφλεξης ή έναρξης ανάφλεξης κατά τη μεταφορά. Τα αποτελέσματα ως επί το πλείστον περιορίζονται στο επίπεδο της συσκευασίας και δεν αναμένεται εκτόξευση θραυσμάτων σημαντικού μεγέθους ή σε μεγάλη απόσταση. Εξωτερική φλόγα δεν προκαλεί, ουσιαστικά αυτοστιγμεί, έκρηξη ολόκληρου του περιεχομένου της συσκευασίας.»

Διαίρεση 1.5: «Πολύ αδρανείς ουσίες που ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης, αλλά είναι τόσο αδρανείς ώστε η πιθανότητα έναρξης του φαινομένου ή μετάβασης από την καύση στην έκρηξη υπό φυσιολογικές συνθήκες μεταφοράς να είναι πολύ χαμηλή. Ως στοιχειώδης απαίτηση θεωρείται η μη έκρηξή τους κατά τη δοκιμασία εξωτερικής φλόγας.»

Διαίρεση 1.6: «Εξαιρετικώς αδρανή αντικείμενα που δεν ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης. Τα αντικείμενα αυτά περιλαμβάνουν μόνον ιδιαίτερα αδρανείς εκρηκτικές ουσίες και συνεπάγονται αμελητέα πιθανότητα συμπτωματικής έναρξης ή διάδοσης των εν λόγω φαινομένων. Ο κίνδυνος περιορίζεται στην έκρηξη ενός και μόνον αντικειμένου.»

Περιλαμβάνονται στον παρόντα ορισμό εκρηκτικές ή πυροτεχνικές ουσίες ή παρασκευάσματα που περιέχονται σε αντικείμενα. Σε περιπτώσεις αντικειμένων που περιέχουν εκρηκτικές ή πυροτεχνικές ουσίες ή παρασκευάσματα, εάν είναι γνωστή η ποσότητα της ουσίας ή παρασκευάσματος που περιέχονται στο αντικείμενο, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας λαμβάνεται υπόψη η εν λόγω ποσότητα. Εάν η ποσότητα είναι άγνωστη, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας αντιμετωπίζεται ως εκρηκτικό ολόκληρο το αντικείμενο.

▼B

3. Ως «εύφλεκτες», «πολύ εύφλεκτες» και «εξαιρετικά εύφλεκτες» ουσίες (κατηγορίες 6, 7 και 8) νοούνται:

α) εύφλεκτα υγρά:

ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν σημείο ανάφλεξης ίσο ή μεγαλύτερο από 21 °C και μικρότερο ή ίσο προς 55 °C (φράση κινδύνου R 10) και συντηρούν την καύση·

β) πολύ εύφλεκτα υγρά:

1. — ουσίες και παρασκευάσματα που μπορεί να θερμανθούν και, τελικά, να αναφλεγούν σε επαφή με τον αέρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος χωρίς παροχή ενέργειας (φράση κινδύνου R 17),

▼M2

— ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν σημείο ανάφλεξης χαμηλότερο των 55 °C και που παραμένουν σε υγρή κατάσταση υπό πίεση, στις περιπτώσεις όπου οι ιδιαίτερες συνθήκες επεξεργασίας, όπως υψηλή πίεση ή υψηλή θερμοκρασία μπορεί να προκαλέσουν κινδύνους μεγάλου ατυχήματος·

▼B

2. ουσίες και παρασκευάσματα με σημείο ανάφλεξης κατώτερο από 21 °C και που δεν είναι εξαιρετικά εύφλεκτες (φράση κινδύνου R 11 δεύτερη περίπτωση)·

▼B

γ) εξαιρετικά εύφλεκτα αέρια και υγρά:

1. υγρές ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν σημείο ανάφλεξης από 0 °C και των οποίων το σημείο βρασμού (ή, στην περίπτωση κλίμακας θερμοκρασιών βρασμού, το αρχικό σημείο βρασμού) είναι, υπό κανονική πίεση, μικρότερο ή ίσο προς 35 °C, (φράση κινδύνου R 12 πρώτη περίπτωση), και

▼M2

2. αέρια τα οποία είναι εύφλεκτα όταν έρθουν σε επαφή με τον αέρα σε θερμοκρασία και πίεση περιβάλλοντος (ένδειξη κινδύνου R 12 δεύτερη περίπτωση), και τα οποία βρίσκονται σε αέρια ή υπερκρίσιμη κατάσταση, και

3. εύφλεκτες και ιδιαίτερα εύφλεκτες υγρές ουσίες και παρασκευάσματα που διατηρούνται σε θερμοκρασία υψηλότερη από το σημείο βρασμού τους.

4. Εάν σε μια μονάδα δεν υπάρχει επιμέρους ουσία ή παρασκεύασμα σε ποσότητα ίση ή μεγαλύτερη των αντίστοιχων οριακών ποσοτήτων, εφαρμόζεται ο ακόλουθος κανόνας προκειμένου να προσδιορισθεί κατά πόσον η μονάδα καλύπτεται από τις αντίστοιχες απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όταν το άθροισμα

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ είναι μεγαλύτερο από ή ίσο προς 1,

όπου q_x = η ποσότητα της επικίνδυνης ουσίας x (ή της κατηγορίας των επικίνδυνων ουσιών) που εμπίπτει στα μέρη 1 ή 2 του παρόντος παραρτήματος,

και Q_{UX} = η αντίστοιχη εγκεκριμένη ποσότητα για την ουσία ή την κατηγορία x της στήλης 3 των μερών 1 ή 2.

Η παρούσα οδηγία, πλην των άρθρων 9, 11 και 13, εφαρμόζεται όταν το άθροισμα

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ είναι μεγαλύτερο από ή ίσο προς 1,

όπου q_x = η ποσότητα της επικίνδυνης ουσίας x (ή της κατηγορίας των επικινδύνων ουσιών) που εμπίπτει στα μέρη 1 ή 2 του παρόντος παραρτήματος,

και Q_{LX} = η αντίστοιχη εγκεκριμένη ποσότητα για την ουσία ή την κατηγορία x της στήλης 2 των μερών 1 ή 2.

Ο κανόνας αυτός χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση των συνολικών κινδύνων που σχετίζονται με την: τοξικότητα, την αναφλεξιμότητα και την οικοτοξικότητα. Κατά συνέπεια, πρέπει να εφαρμόζεται τρεις φορές:

α) για την προσθήκη των ουσιών και παρασκευασμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 1 και ταξινομούνται ως τοξικά ή πολύ τοξικά, από κοινού με τις ουσίες και παρασκευάσματα που εμπίπτουν στις κατηγορίες 1 ή 2·

β) για την προσθήκη των ουσιών και παρασκευασμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 1 και ταξινομούνται ως οξειδωτικά, εκρηκτικά, εύφλεκτα, πολύ εύφλεκτα ή εξαιρετικά εύφλεκτα, από κοινού με τις ουσίες και παρασκευάσματα που εμπίπτουν στις κατηγορίες 3, 4, 5, 6, 7α, 7β ή 8·

γ) για την προσθήκη των ουσιών και παρασκευασμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 1 και ταξινομούνται ως επικίνδυνα για το περιβάλλον [R 50 (συμπεριλαμβανομένου του R 50/53) ή R 51/53], από κοινού με τις ουσίες και παρασκευάσματα που ανήκουν στις κατηγορίες 9 σημείο i) ή 9 σημείο ii).

Οι σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται όταν οποιοδήποτε από τα ως άνω αθροίσματα α), β) ή γ) είναι μεγαλύτερο από ή ίσο προς 1.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΕΚΘΕΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

I. **Πληροφορίες σχετικά με το σύστημα διαχείρισης και οργάνωσης της μονάδας για την πρόληψη των μεγάλων ατυχημάτων**

Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να καλύπτουν τα στοιχεία που περιέχονται στο παράρτημα III.

II. **Παρουσίαση του περιβάλλοντος της μονάδας**

A. Περιγραφή του τόπου και του περιβάλλοντός του, στην οποία συμπεριλαμβάνονται η γεωγραφική θέση της μονάδας, τα μετεωρολογικά, γεωλογικά και υδρογραφικά στοιχεία, και ενδεχομένως το ιστορικό.

B. Προσδιορισμός των εγκαταστάσεων και άλλων δραστηριοτήτων της μονάδας που ενδέχεται να εγκλείουν κίνδυνο μεγάλου ατυχήματος.

Γ. Περιγραφή των περιοχών όπου μπορεί να συμβεί μεγάλο ατύχημα.

III. **Περιγραφή της εγκατάστασης**

A. Περιγραφή των κυριότερων δραστηριοτήτων και παραγομένων προϊόντων, των μερών της μονάδας που έχουν σημασία από την άποψη της ασφαλείας, των πηγών κινδύνων μεγάλου ατυχήματος και των συνθηκών υπό τις οποίες θα μπορούσε να επισυμβεί το εν λόγω μεγάλο ατύχημα, συνοδευόμενη από περιγραφή των ληφθέντων προληπτικών μέτρων.

B. Περιγραφή των διαδικασιών παραγωγής, ιδίως δε των μεθόδων λειτουργίας.

Γ. Περιγραφή των επικίνδυνων ουσιών, και δη:

1. απογραφή των επικίνδυνων ουσιών, με αναγραφή:

   — της ταυτότητάς τους: χημική ονομασία, αριθμός CAS, όνομα σύμφωνα με την ονομασία IUPAC,

   — της μέγισης ποσότητας της ουσίας ή των ουσιών που υπάρχουν ή που ενδέχεται να υπάρχουν εκεί·

2. φυσικά, χημικά, τοξικολογικά χαρακτηριστικά και ένδειξη των κινδύνων, τόσο άμεσων όσο και απώτερων, για τον άνρθωπο και το περιβάλλον·

3. χημική και φυσική συμπεριφορά υπό κανονικές συνθήκες χρήσεως ή υπό προβλέψιμες συνθήκες ατυχήματος.

IV. **Αναγνώριση και ανάλυση των κινδύνων ατυχήματος και προληπτικά μέσα**

A. Λεπτομερής περιγραφή των σεναρίων για τα πιθανά μεγάλα ατυχήματα και των πιθανοτήτων τους ή των συνθηκών υπό τις οποίες μπορούν να συμβούν, μαζί με περιληπτική έκθεση των συμβάντων που μπορούν να συντελέσουν στην πρόκληση καθενός, είτε πρόκειται για ενδογενή είτε για εξωγενή ως προς την εγκατάσταση αίτια.

▼M2

B. Εκτίμηση της έκτασης και της σοβαρότητας των συνεπειών των επισημασμένων μεγάλων ατυχημάτων, συμπεριλαμβανομένων χαρτών, εικόνων ή, ενδεχομένως, ισοδύναμων περιγραφών που παρουσιάζουν τις περιοχές που ενδέχεται να θιγούν από τέτοια ατυχήματα στη συγκεκριμένη μονάδα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος 4 και του άρθρου 20.

▼B

Γ. Περιγραφή των τεχνικών παραμέτρων και του εξοπλισμού που έχει εγκατασταθεί για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων.

▼B

V. **Μέτρα προστασίας και επέμβασης για τον περιορισμό των συνεπειών ενός ατυχήματος**

Α. Περιγραφή του εξοπλισμού του εγκαταστημένου επιτόπου για τον περιορισμό των συνεπειών των τυχόν μεγάλων ατυχημάτων.

Β. Οργάνωση του συναγερμού και της επέμβασης.

Γ. Περιγραφή των κινητοποιήσιμων εσωτερικών και εξωτερικών μέσων.

Δ. Συγκεφαλαιωτική παρουσίαση των ανωτέρω στοιχείων Α, Β και Γ, αναγκαία για να συγκροτηθεί το εσωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης που προβλέπεται στο άρθρο 11.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Για την εφαρμογή της πολιτικής πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και του διαχειριστικού συστήματος ασφαλείας του ασκούντος την εκμετάλλευση, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία. Οι προδιαγραφές που διατυπώνονται στο έγγραφο που προβλέπεται στο άρθρο 7 θα πρέπει να είναι ανάλογες με τους κινδύνους μεγάλου ατυχήματος που παρουσιάζει η μονάδα.

α) Η πολιτική πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων θα πρέπει να διατυπώνεται εγγράφως και να περιλαμβάνει τους γενικούς στόχους και αρχές δράσης που καθορίζει ο ασκών την εκμετάλλευση για τον έλεγχο των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων.

β) Το διαχειριστικό σύστημα ασφαλείας θα πρέπει να ενσωματώνει το τμήμα του γενικού διαχειριστικού συστήματος, το οποίο περιλαμβάνει την οργανωτική δομή, τις αρμοδιότητες, τις πρακτικές, τις διαδικασίες, τις διεργασίες και τους πόρους για τον καθορισμό και την εφαρμογή της πολιτικής πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων.

γ) Στα πλαίσια του διαχειριστικού συστήματος ασφαλείας θίγονται τα ακόλουθα θέματα:

▼M2

i) οργάνωση και προσωπικό: ρόλοι και αρμοδιότητες του προσωπικού που συμμετέχει στη διαχείριση μεγάλων κινδύνων σε όλα τα επίπεδα της οργάνωσης. Προσδιορισμός των αναγκών κατάρτισης του προσωπικού αυτού και παροχή της κατάρτισης αυτής. Συμμετοχή του προσωπικού, καθώς και του προσωπικού υπεργολαβίας που απασχολείται στη μονάδα,

▼B

ii) προσδιορισμός και αξιολόγηση των κινδύνων μεγάλου ατυχήματος — θέσπιση και εφαρμογή διαδικασιών για το συστηματικό προσδιορισμό κινδύνων μεγάλου ατυχήματος που προκύπτουν από την κανονική και τη μη κανονική λειτουργία, και αξιολόγηση της πιθανότητας και της μεγαλότητάς τους,

iii) έλεγχος λειτουργίας — θέσπιση και εφαρμογή διαδικασιών και οδηγιών για την ασφαλή λειτουργία, συμπεριλαμβανομένων των όσων αφορούν της συντήρηση της εγκατάστασης, τις διεργασίες, τον εξοπλισμό και τις προσωρινές διακοπές λειτουργιών,

iv) διαχείριση των αλλαγών — θέσπιση και εφαρμογή διαδικασιών για το σχεδιασμό τροποποιήσεων στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, διεργασίες ή αποθηκευτικούς χώρους ή για το σχεδιασμό νέων εγκαταστάσεων, διεργασιών ή αποθηκευτικών χώρων,

▼M2

v) πρόγραμμα αντιμετώπισης έκτακτης κατάστασης: έγκριση και εφαρμογή διαδικασιών για τον εντοπισμό προβλέψιμων έκτακτων καταστάσεων μέσω της συστηματικής ανάλυσης, καθώς και για την προετοιμασία, τη δοκιμή και την επανεξέταση των προγραμμάτων αντιμετώπισης έκτακτης κατάστασης, και για την παροχή ειδικής κατάρτισης στο εμπλεκόμενο προσωπικό. Η κατάρτιση αυτή αφορά το σύνολο του προσωπικού που απασχολείται στη μονάδα, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού προσωπικού υπεργολαβίας,

▼B

vi) παρακολούθηση επιδόσεων — θέσπιση και εφαρμογή διαδικασιών για τη συνεχή αξιολόγηση της τήρησης των στόχων της πολιτικής πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων του ασκούντος την εκμετάλλευση και του διαχειριστικού συστήματος ασφαλείας, καθώς και των μηχανισμών για τη διερεύνηση και τα διορθωτικά μέτρα σε περίπτωση μη τήρησής τους. Οι διαδικασίες θα πρέπει να καλύπτουν το σύστημα του ασκούντος την εκμετάλλευση για την αναφορά μεγάλων ατυχημάτων ή ατυχημάτων που παρ' ολίγον να συμβούν, ιδίως δε εκείνων στα οποία παρατηρήθηκε αστοχία των προστατευτικών μέτρων, καθώς και τη διερεύνησή του και τη συνέχεια που δόθηκε με βάση των αποκομισθέντων διδαγμάτων,

▼B

vii) έλεγχος και επανεξέταση — θέσπιση και εφαρμογή διαδικασιών για την περιοδική συστηματική αξιολόγηση της πολιτικής πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και της αποτελεσματικότητας και καταλληλότητας του διαχειριστικού συστήματος ασφαλείας. Τεκμηριωμένη επανεξέταση, εκ μέρους των διευθυντικών στελεχών, των επιδόσεων της πολιτικής πρόληψης μεγάλων ατυχημάτων και του διαχειριστικού συστήματος ασφαλείας και ενημέρωσή του.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 11

1. **Εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης**

α) Ονοματεπώνυμο ή θέση των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα να θέσουν σε κίνηση τις διαδικασίες έκτακτης ανάγκης και του προσώπου του επιφορτισμένου με τις επιτόπου ανασχετικές δράσεις και το συντονισμό τους.

β) Ονοματεπώνυμο ή θέση του προσώπου του επιφορτισμένου με ευθύνες συνδέσμου με την υπεύθυνη αρχή για το εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης.

γ) Για προβλέψιμες καταστάσεις ή περιστατικά που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μεγάλο ατύχημα, περιγραφή των δράσεων που πρέπει να αναληφθούν για τον έλεγχο των καταστάσεων ή των περιστατικών και τον περιορισμό των συνεπειών τους, συμπεριλαμβανομένης και μιας περιγραφής του εξοπλισμού ασφαλείας και των διαθεσίμων πόρων.

δ) Ρυθμίσεις για τον περιορισμό των κινδύνων των ατόμων που εργάζονται στη μονάδα, συμπεριλαμβανομένου και του συστήματος προειδοποίησης και των ενεργειών στις οποίες πρέπει να προβούν μετά την ειδοποίησή τους.

ε) Ρυθμίσεις για την έγκαιρη ειδοποίηση της υπεύθυνης για την εφαρμογή του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης αρχής, τύπος των πληροφοριών που πρέπει να περιέχει η αρχική ειδοποίηση και ρυθμίσεις για την παροχή περισσότερο εμπεριστατωμένων πληροφοριών μόλις είναι διαθέσιμες.

στ) Ρυθμίσεις για την επιμόρφωση του προσωπικού στα καθήκοντα που αναμένεται να αναλάβουν και, όπου χρειάζεται, συντονισμός των εν λόγω ενεργειών με τις εξωτερικές υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης.

ζ) Ρυθμίσεις για την υποστήριξη των εξωτερικών ανασχετικών δράσεων.

2. **Εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης**

α) Ονοματεπώνυμο ή ιδιότητα των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα να θέσουν σε κίνηση τις διαδικασίες έκτακτης αάγκης και προσώπων εξουσιοδοτημένων να αναλάβουν και να συντονίσουν εξωτερικές δράσεις.

β) Ρυθμίσεις σχετικά με τη λήψη των σημάτων έγκαιρης ειδοποίησης για τυχόν συμβάντα και διαδικασίες συναγερμού και κλήσης ενισχύσεων.

γ) Ρυθμίσεις για το συντονισμό των απαιτουμένων μέσων προς εφρμογή του εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης.

δ) Ρυθμίσεις για την υποστήριξη των επιτόπου ανασχετικών δράσεων.

ε) Ρυθμίσεις για εξωτερικές ανασχετικές δράσεις.

στ) Ρυθμίσεις για την παροχή στο κοινό ειδικών πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με το συμβάν, καθώς και σχετικά με την ενδεδειγμένη συμπεριφορά του κοινού.

ζ) Ρυθμίσεις για την παροχή πληροφοριών στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης άλλων κρατών μελών, σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος με ενδεχόμενες διασυνοριακές συνέπειες.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Ονοματεπώνυμο του ασκούντος την εκμετάλλευση και διεύθυνση της μονάδας.

2. Στοιχεία ταυτότητας (ιδιότητα) του προσώπου που παρέχει τις πληροφορίες.

3. Επιβεβαίωση ότι η μονάδα υπόκειται στις κανονιστικές ή/και στις διοικητικές διατάξεις εφαρμογής της οδηγίας και ότι έχει υποβληθεί στην αρμόδια αρχή η κοινοποίηση του άρθρου 6 παράγραφος 3 ή η έκθεση ασφαλείας που αναφέρει το άρθρο 9 παράγραφος 1.

4. Επεξηγηματικό σημείωμα, σε απλή γλώσσα, σχετικά με τις δραστηριότητες της μονάδας.

5. Η κοινή ονομασία ή, σε περίπτωση επικινδύνων ουσιών που καλύπτονται από το μέρος 2 του παραρτήματος I, η γενική ονομασία ή η γενική κατηγορία κινδύνου των ουσιών και παρασκευασμάτων που ευρίσκονται στη μονάδα και οι οποίες θα μπορούσαν να προξενήσουν μεγάλο ατύχημα, με ένδειξη των κυρίων επικινδύνων χαρακτηριστικών τους.

6. Γενικές πληροφορίες σχετικά με τη φύση των κινδύνων μεγάλου ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένων και των ενδεχομένων επιπτώσεων επί του πληθυσμού και του περιβάλλοντος.

7. Επαρκείς πληροφορίες για τους τρόπους προειδοποίησης και ενημέρωσης του σχετικού πληθυσμού σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος.

8. Επαρκείς πληροφορίες για τις ενδεδειγμένες ενέργειες του πληθυσμού και για την ενδεδειγμένη συμπεριφορά σε περίπτωση μεγάλου ατυχήματος.

9. Επιβεβαίωση ότι ο ασκών την εκμετάλλευση υποχρεούται να προβεί στις αναγκαίες επιτόπιες ρυθμίσεις, και ιδιαίτερα να συνεργαστεί με τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, για την αντιμετώπιση των μεγάλων ατυχημάτων ώστε να περιορισθούν, στο ελάχιστο, οι επιπτώσεις τους.

10. Αναφορά στο εξωτερικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης που έχει καταρτισθεί για την αντιμετώπιση των εξωτερικών συνεπειών από το ατύχημα, συνοδευόμενη από συμβουλές συνεργασίας όσον αφορά οδηγίες ή υποδείξεις των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης κατά τη στιγμή του ατυχήματος.

11. Λεπτομέρειες σχετικά με τις υπηρεσίες παροχής πρόσθετων σχετικών πληροφοριών, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων εμπιστευτικότητας που προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 15 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

I. Τα ατυχήματα που εμπίπτουν στο σημείο 1 ή που έχουν τουλάχιστον μία από τις συνέπειες που περιγράφονται στα σημεία 2, 3, 4 και 5 πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

1. **Εμπλεκόμενες ουσίες**

Πυρκαγιά ή έκρηξη ή τυχαίες απορρίψεις επικίνδυνων ουσιών που αφορούν ποσότητα τουλάχιστον ίση προς το 5 % της οριακής ποσότητας που προβλέπεται στη στήλη 3 του παραρτήματος I.

2. **Θύματα και οχλήσεις**

Ατύχημα το οποίο αφορά άμεσα επικίνδυνη ουσία και οδηγεί σε:

— θάνατο,

— τραυματισμό έξι ατόμων εντός της μονάδας και εισαγωγή τους σε νοσοκομείο επί 24 τουλάχιστον ώρες,

— εισαγωγή ενός ατόμου εκτός της μονάδας σε νοσοκομείο επί 24 ώρες,

— ζημίες και ακαταλληλότητα προς χρήση μιας ή περισσοτέρων κατοικιών εκτός της εγκατάστασης, ως συνέπεια του ατυχήματος,

— απομάκρυνση ή περιορισμός ατόμων για περισσότερες από δύο ώρες (άτομα × ώρες): τιμή τουλάχιστον ίση προς 500,

— διακοπή των υπηρεσιών πόσιμου ύδατος, ηλεκτρικού ρεύματος, φωταερίου, τηλεφώνου για περισσότερες από δύο ώρες (άτομα × ώρες): τιμή τουλάχιστον ίση προς 1 000.

3. **Άμεσες βλάβες στο περιβάλλον**

— *Μόνιμες ή μακροπρόθεσμες βλάβες χερσαίων οικοτόπων*

— 0,5 ή περισσότερα εκτάρια οικοτόπου σημαντικού από την άποψη του περιβάλλοντος ή της διατήρησης της φύσης και προστατευόμενου από τη νομοθεσία,

— 10 ή περισσότερα εκτάρια πιο εκτεταμένου οικοτόπου, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών γαιών.

— *Ουσιαστικές ή μακροπρόθεσμες βλάβες οικοτόπων επιφανειακών ή θαλάσσιων υδάτων* [1]

— 10 ή περισσότερα χιλιόμετρα ποταμού, ρυακιού ή καναλιού,

— 1 ή περισσότερα εκτάρια λίμνης ή έλους,

— 2 ή περισσότερα εκτάρια δέλτα,

— 2 ή περισσότερα εκτάρια παράκτιας ζώνης ή θάλασσας.

— *Ουσιαστικές βλάβες υδροφόρου ορίζοντα ή υπογείων υδάτων* [1]

— 1 εκτάριο και άνω.

4. **Υλικές ζημίες**

— υλικές ζημίες στην εγκατάσταση: 2 εκατομμύρια Ecu και άνω,

— υλικές ζημίες εκτός της εγκατάστασης: 0,5 εκατομμύρια Ecu και άνω.

---

[1] Για την εκτίμηση μιας δεδομένης βλάβης μπορεί να γίνει αναφορά στις οδηγίες 75/440/ΕΟΚ και 76/464/ΕΟΚ και στις οδηγίες που εκδόθηκαν για την εφαρμογή τους σχετικά με ορισμένες ουσίες, 76/160/ΕΟΚ, 78/659/ΕΟΚ ή 79/923/ΕΟΚ ή στην LC50 για τα είδη τα αντιπροσωπευτικά του θιγόμενου περιβάλλοντος όπως ορίζονται από την οδηγία 92/32/ΕΟΚ για το κριτήριο «επικίνδυνο για το περιβάλλον».

▼B

5. **Διασυνοριακές ζημίες**

Τα ατυχήματα που αφορούν άμεσα μία επικίνδυνη ουσία με συνέπειες εκτός της επικράτειας του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

II. Τα ατυχήματα ή «οιονεί ατυχήματα» για τα οποία τα κράτη μέλη κρίνουν ότι παρουσιάζουν ιδιαίτερο τεχνικό ενδιαφέρον για την πρόληψη των μεγάλων ατυχημάτων και για τον περιορισμό των συνεπειών τους και δεν ανταποκρίνονται στα προαναφερθέντα ποσοτικά κριτήρια θα πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.